

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Bocskay-utca 9. sz.

Megjelenik minden hó
15-én.

Genealogiai Füzetek

Családtörténeti folyóirat.

A „Genealogiai Füzetek”
előfizetési ára:

Egész évre 8 kor.

Félévre 4 «

Egyes szám ára . . 1 «

————— SZERKESZTIK ÉS KIADJÁK: —————

CSIKSZENTMIHÁLYI SÁNDOR IMRE ÉS KÖRÖSPATAKI ÉS KÖPECZI SEBESTYÉN JÓZSEF.

Az úri hatóság fejlődése Magyarországon 1848-ig.

(Első közlemény.)

Mielőtt hazánk úri hatósága fejlődésének tárgyalásába foglalnánk, legyen szabad foglalkozni azokkal az eszmékkel, intézményekkel, a melyeknek az úri hatóság szükségképi folyományát képezte, a melyek ezt megelőzték s magok után vonták, nem lesz felesleges foglalkoznunk azon eszmékörrel s uralkodó intézményekkel, melyek a középkorban éltek, virágoztak s enyésztek el.

1. §. A középkor uralkodó eszméi.

Európa jogéletében Róma megdőlése után új korszak vette kezdetét. Róma tespedt uralmával szemben állottak az ifju, életerős barbár népek, a melyek Róma uralmát megdöntötték. Mig a római állameszme a civitasban nyert kifejezést, melyet a Rómában mesterkézzel nevelt jogtudomány s annak elvét képezte, s alapjául szolgált a ius civile s ius gentium dualismusának, a melynek egybeolvadásából eredt jogelvek hazánkat sem hagyták érintetlenül s a kifejtett jogintézmények a mívelt államok jogalkotásainak mintaképévé váltak, az egység eszméjét tükröztették vissza, a melyet Róma az utókornak örökképpen hátrahagyott; addig a Rómát felduló népek a középkor egy másik vezéreszméjét hozták magukkal, a melynek uralmát, intézményeit megmásíthatatlanul a szemlélő elé tárják, mely eszme nem más, mint az egyéni szabadság eszméje, mely az egyeseket az egyéni különállásra, függetlenségére sarkalta. E törekvésnek, mint Hajnik Imre megjegyzi, forrása a kiolthatatlan harczvágy, mi a fiatal népeket eltölteni szokta, e vágyért az egyes feláldozni kész mindenét, szívesen kiragadja magát a társadalomból, mely eléje korlátokat szabott; s az egyes akaratának minél korlátlanabb érvényesítésére, egyéni uralom után törekedett. Ez volt a szülőanyja az apró uralmaknak s adott létet a germán individualismusnak, melynek sajátos eszmekörénél fogva a közérdek a magánérdeknek alá lón rendelve.

E két vezéreszme küzdött a középkor folyamán egymással, hol az egyik, hol a másik érvén el a győzelmet. Ez eszmék az akkor létező társadalomban éltek, külsőleg nyilvánultak, létüket intézményekkel hirdették. Az egység eszméjén alapult a római kath. egyház, melynek intézményei ennek szükségkép kifejezői. Az egyéni szabadságon épült fel a hűbériség intézménye, mely élénk ellentétét képezte az előbbieknél. Nekünk itt nem feladatunk vázolni azt a harcot, melyet e két vezéreszme vívott egymással Európa jog és alkotmány életében, foglalkoznunk kell azzal a

vezéreszmével, mely az úri hatóságnak is létoka. Ez a vezéreszme az egyéni szabadság, mely, mint fennebb mondva volt, a hűbériség intézményében nyert kifejezést.

2. §. A hűbériség, mint a középkor egyik alapintézménye.

A középkor kezdetétől a X. századig a törzsélet uralkodása állott fenn, melyben az ember ennek viszonyaihoz alakult társadalmilag s jogilag. A jogok alapja a vele járó personalis jogrendszerben a törzshöz való tartozás vala, az ebből való kirekesztés kisebb-nagyobb szolgaságot vont maga után; a törzsi tagság volt alapja a szabadságnak, min gyökereztek a politikai jogok; a népé volt a közhatalom, az egyes tisztviselők határozatai végrehajtói. Az állami akarat megalkotásában a nép maga egészében vett részt, a társultság elvének megfelelőleg, mely a personalitás elvét magában hordozta. A kapocs, mely az egyeseket ekkor összefűzte, ez elveknek megfelelő közös vérség vagy ebben fektetett hit volt; ez fűzte az egyeseket családokká, a családokat nemzetségekké, a nemzetségeket törzsszé. A középkor folyamán a törzsi alkotmányt két ellentétes tényező támadta meg, melyek a patriarchalitást, patrinomalitássá alakították. Ezek közül az első, mely a törzsi alkotmányt a maga valójában támadta meg, magát az alapot igyekeztén megsemmisíteni, min a törzsi alkotmány felépült, ez a personalitás ellen irányuló dologiság elve, mely az állandó letelepedésnek volt az eredménye. Midőn a népek állandóan letelepedtek, a közös vándorlás s érintkezés által fenntartott közös származás hite s az ezen alapuló vérségi kapocs elenyészett, helyébe a közös megélhetés által vezérelt területi, dologi kapocs lépett. A másodikat az első tényező szükségkép vonta maga után s következménye a törzsi alkotmány végmegsemmisülése vala. A társultság elvének ellentéte, az egyéni uralom s alávetettség elve, mely megszüntetvén a vérségi kapocson nyugvó jogok ily természetét, azoknak alapjául a territoriumot tette s mely a foglalásoknál jutott érvényre. Ez ellentétes elvek harczából emelkedett ki győztesen a földbirtokhoz kötött magánuralom, vagyis a feudalismus intézménye.

3. §. A hűbériség megalakulása.

A hűbériség intézménye german eredetű, a german ősalkotmányban megvan már a csira, mely a középkor folyamán terjedelmes fává nőtte ki magát.

A german törzsek ágakra; nemzetségekre voltak felosztva. A nemzetség tagjait rokonsági s gazdasági érdekek fűzték össze, a nemzetségeket a közös Isten-ségek cultusa tartotta össze, mert az azoknak bemutatott áldozatokon jöttek össze s kötötték a népszövetségeket. E szervezet mellett a főhatalom magánál a népnél volt, mely azt a népgyűléseken gyakorolta, itt hoztak törvényeket, választottak tisztviselőket, határoztak háboru és béke felett. Magának a nép egészének, mint ilyennek, nem voltak rendes tisztviselői, csak midőn hadba indultak, választottak vezért, Heerzogot, kinek állása a háboru után megszűnt. E korszak rendes tisztviselői az egyes ágak — hundertek — élén álló Fürstek voltak, kik a századok gyűlésein igazságot szolgáltatottak, miért fokozottabb tiszteletben s ajándékozásban részesültek. E korban csak egy rend volt, a szabadok rendje, mely magát az összességet, a népet alkotta, melynek minden fegyverképes tagja active gyakorolta a politikai jogokat s kötelezettségeket. E népnek is megvolt a maga, bár primitív, társadalma, melyben egyes családok kiemelkedtek, melyekből a Fürstek választottak, de ezek még jogilag különálló nemességet nem alkottak. Az egységes szabad renddel szemben álltak a szolgák, kik a római jog felfogásának megfelelőleg dolgozóknak tekintettek, mint Tacitus Germániájában ennek bizonyosságát adja. A szabadok és szolgák közt állottak a félig szabadok s a félig szolgák, de, mint Hajnik állítja, ezek a nép tagjaihoz nem számítottak. A german törzsszervezet korában ez árnyalat aligha fennállhatott; a félig szabadok, félig szolgák a szabadon bocsátás által keletkezettek, ha helyet is lehetne adni e primitív korban ez intézménynek, szemelött tartván a personalis jogrendszer alapelveit, kérdés tárgya lehetne, vajon ezek miféle jog alatt álltak, e kérdésre megfelelni nem tudunk. Helyesebb lesz elfogadni azt, hogy az egységes szabadok rendjével a merev szolgaság állott szemben, mert még ekkor a manumissio ismeretlen volt náluk, ez a keresztény vallás elterjedésével honosodott meg, midőn már a patrimonialitás megindult, mely magával hozta a szabadok s a szolgák közt levő számos árnyalatot. Már a népvándorlás előtt a mai Németországban és Skandináviában az állandó letelepedéssel egy új kötelék, a mark-kötélék keletkezett a régi törzs mellett. Először a törzsnek, ágaknak, nemzetségeknek volt markja, azaz földterülete, ezek alakultak át területi közönségekké. Később ezekben, mivel a közbirtoklási elvek voltak irányadók s ennek megvalósítására való szervezet keletkezett, a vérségi folyton táguló kötelék háttérbe kezd vonulni, a szomszédság lép előtérbe, miáltal a földbirtok fontossága emelkedik politikailag is. A markbeli jogok a földbirtokon nyugodtak s mint kezdetben a szabadság, a törzshöz való tartozás volt a jogok alapja, most a markbeli birtoklás, ki ebből kiesett, többé szabadnak nem tekintetett; tehát e korban keletkezettek a félig szabadok s félig szolgák; nem a szolgák manumissiójából, hanem a szabadok sülyedése által. Így fejlődött ki a földhöz kötött élet.

A törzsélettel a markélet, mint Hajnik helyesen állítja, nem állott ellentétben, sőt még azt így földhöz kötve, állandóbbá tette.

E két köteléken kívül a german jogélet ismert még egy személyes jellegű köteléket, a kíséretet, Comitatum, melyben a népnek nem mindenik tagja, hanem egyesek állottak. A Comitatus a családi kötelék

terjesztése volt. Különösen, de kivált hadi szolgálatok fejében a ház ura szabad sorsu, harczszomjas ifjakat fogadott házába, kik neki hűséget esküdtek, hogy parancsainak engedelmeskednek; őt hadban követik; ő ezekkel életközösséget folytatott, nekik fegyverzetet, kitüntetést s egyéb jutalmakat adott. Ez szabadon választott kötelék volt, melyet bárki szabadon felbonthatott. Comitatusa először a Fürsteknek volt, a királyság alakulásakor nyer fontosságot.

Az ős alkotmánynak hűbérivé alakulását éppen a királyság intézményének elterjedése, erősítése segítette elő. A királyság intézményét, mely Tacitus idejében alig egy pár törzsnél létezett, a népvándorlaskor, Hajnik szerint, egészen elterjedett intézménye a germánoknak, hanem egyes helyeken más és más körülménynek, így a heerzogság állandósítása, a foglalás végett való tömörülés, erőszaknak köszönte.

A germanoknál az V. századig az ugynevezett népkirályság létezett, mely azt jelenti, hogy a főhatalom a népnél van, a király csak annak kezelője; e királyság a herzogságtól először csak állandósága által különbözött, s a származás fejének nymbusza által körülfont családokhoz volt kötve. A népvándorlás idejében a foglalás által alakult german államokban a királyság e népies jellege csakhamar elenyészik. Ennek tényezői: e hatalom örökös volta, mely idő folytával, mint önjogu hatalmat tüntette fel; a foglalások, melyek a király hadvezéri s kíséret-főnökségi állását juttatták túlsúlyba a nép főnökeivel szemben; az elfoglalt országok területe s lakossága nem a nép, hanem a királyság uralma alá kerül, a terjedelmes birtok ennek magánhatalmát neveli, folyton több és több egyént hoz vele személyes — kíséreti — viszonyzatba. A király ezentul nemcsak a népgyűlés határozatainak végrehajtója, hanem a megalakult german államokban a nép közjogi egységének képviselője, hadvezére a harczban, bírója a békében, a nép tisztviselői helyett az övéi lépnek, a néphad az ő hadja lesz, a népet iránta hűség kötelezi, a népbéke helyett királyi béke, védelem (mundiburdium) keletkezik. Ő gyakorolja mindazon jogokat, mik a népet illették ezelőtt. A királyság ez átalakulása legkorábban Franciaországban ment véghez, mely nem a régóta székhelyekkel bíró frank-törzsnek terjeszkedése, hanem a királyi hatalomnak más népekre való kiterjesztésével alakult, hol a politikai egységet a különböző törzsű népek közt a király közvetítette, hol a politikai életben a király személyéhez való viszonyzat szerint alakult annak minden eleme. Innen van az, hogy az egyes jogtörténet-írók Franciaországot tekintik a hűbériség bölcsőjének. A german királyság ezen mindinkább kifejlődött személyes uralmi, részben magánuralmi természetei alig tudták elfeledni az egység eszméjének hatása alatt keletkezett római császársági s egyházi koronázási külső formákat s címeket. Ez a három elem: római, egyházi s germán voltak alkotó elemei a középkori királyságnak, mely a VIII. évszázban megjelent. Bármennyire fejlődött is a királyság, magán hatalmi természete mégis az egész országra nézve kiterjeszkedő maradt s több s kevesebb korlátozást türt a nép részéről. Ez volt a nagy Károly-féle alkotmány alapjellege; ennek köszönheti azt a hálás visszaemlékezést, melylyel az utókor rá visszatekintett. A benne levő german elemek voltak azok a tényezők, melyek a királyságot többé, kevéssé hűbérivé alakították.

Dr. Endes Miklós.

A csik-taploczai Lázár család.

(Források: N. I. VII. 72. — Családi közlés' — Kk. — S. sbbg. A. — Jegy.)

Ezen csikszéki székely család bővebb történetét a genealogusok nem ismerik. Első, okiratban említett tagja e családnak Barabás, ki 1569-ben mint lófő lustrál Csik-Taploczáról. (Sz. Oklt. II. 273. l.) Ugyanott találjuk 1602-ben Istvánt és Tamást, lófő székelyeket, kiket Básta aug. 7-én a császár-király hűségére feleskettetett. 140 évvel később Antal, hogy utódainak nemesi jogait biztosítsa, címeres nemeslevelet adat magának s csak tőle kezdve áll rendelkezésünkre a családnak szakadatlan leszármazása.

Rangemelés.

Czímeres nemeslevél, kelt Bécs 1742. VIII. 4-én, Mária Teréziától nyerték taploczai Lázár Antal, neje Márton Klára és gyermekei: Imre, István, Klára és Zsuzsa. (Hirdetés: Csik-Gyergyó-Kászon, 1743. VI. 28.)

(Kk. — Orsz. lt. Lib. Reg. Transsyl. IX. 135.)

Czímer.

Kék pajzsban, zöld téren arany oroszán felemelt jobbában görbe kardot tart, kísérve ezüst félhold és arany csillag által. Sisakdisz: a pajzsalak növekvően. Takarók: piros-arany mindkét felől. (Rajzunkon tévedésből kékarany-pirosezüst.)

S. sbbg. A. 142. tábla. (Kiséret nélkül.)

Leszármazás.

Jegyzeteimet bővítve, a családfát a családtól nyert táblaszerint közlöm. Azonban én (2.) Imrét és (9.) Imrét ugyanegy személynek tartom, mert (1.) Antal 1742-ben már nagyon, de nagyon öreg ember kellett legyen, ha *dédunokája* (12.) János ugyanakkor 14 éves volt. Ugy látszik (8.) Antal ágának a táblán való elhelyezhetése végett (ő 1765-ben már szerepel, de a diplomában megnevezve nincs, tehát (1.) Antal fia nem lehet) szurtak be egy egész generációt.

Családtagok.

(1.) Antal, felesikszéki assessor, 1742-ben nemeslevelet kap nejével és gyermekeivel együtt.

(5.) István, csikszéki főpénztárnok, Szt.-Miklóson, Cs.-Taploczán és Zágónban birtokos.

(8.) Antal csiktaploczai örökségét elzalogosította testvérének (9. Imrének?) s Torda vármegyébe költözött, hol kir. perceptori tisztséget viselt.

(2. vagy 9.) Imre 1756-ban felesiki jegyző (Benkő szerint) Kincstári urad. inspektor Déván (a családi közlés szerint). Második neje özv. Szentiványiné, gr. Kálnoki Zsuzsa a Kálnokiak családfáján fel nem található, de lehetett az 1732-ben elhalt Domokos leánya Kendeffi Judittól.

(11.) István nőül veszi csikszentkirályi Jóna Antal

és Darvasi Klára leányát Teréziát. Szolgabíró volt Tordamegyében.

(12.) János, Lapusnyakon, hunyadm. dirigens főbíró.

(13.) Ferencz 1818-ban csikszéki alkirálybíró (Schem. Transsyl. 1818.).

(16.) Pál, mint generalis protokalista szerepel előbb Balázstelkén, utóbb M.-Vásárhelyt. Felesége Kőszegi Mária a galgóczi Kőszegi Antal leánya Horváth-Kovachich Juliától.

(20.) Antal, 1818-ban szolgabíró, 1838-ban albiró Torda vármegyében. (Schem. Transsyl. 1818. 1838.)

(22.) Farkas, Lapusnyakon Hunyad vm.-ben, majd mint cs. kir. huszárkapitány küzdött I. Napoleon ellen.

(24.) Pál, Lapusnyakon, 1815. hunyadmegyei szolgabíró, majd táblabíró és katonai élelmezési főintendáns.

(26.) Imre, 1838-ban az erdélyi királyi cancelláriánál fogalmazó. (Schem. Transsyl. 1838.) Neje Teréz a Draveczi János és ippi Bydeskúti Julia leánya.

(27.) Antal, Csik-Taploczán, 1834-ben csikszéki követ, 1828-ban csikszéki jegyző, csik-mártonfalvi postamester. Neje az 1841-ben elhalt csikszentdomokosi Sándor Mihály leánya gr. Kálnoki Máriától.

(28.) János, neje Máthé Zsuzsa † Kolozsvárt 1893. okt. 29-én.

(29.) Ferencz, birtokos, virilista, kitünő gazda Szilágy megyében, lakik Ördögkúton, Zilah mellett, neje Janka a Hatfaludi Antal és Linkner Róza leánya.

(35.) Lipót második neje csolnakosi Csolnakosi Elek és zeykfalvi Zeyk Éva (sz. 1780, † 1840.) leánya Csolnakosi Kata.

(36.) Pál-Oszkár, birtokos volt Lapusnyakon (Hunyad vm.).

(37.) Elek, cs. kir. hadnagy volt.

(39.) Imre, 1845—49. megyei tisztviselő Bihar vármegyében, 1848/49. szabadség harcban Tordán t. parancsnoki segéd, 1850—67. megyei tisztviselő.

(42.) Dénes, orsz. képviselő, csikszéki főispán, felesége b. Wildburg Riza, unokatestvérének (37.) Eleknek az özvegye.

(44.) Domokos, csik-taploczai birtokos, megyebizottsági tag, Csik-Taploczán 67 éves korában 1901. április közepén halt el. Neje Berta léczfalvi Gyárfás Lajos (sz. 1818, † 1896) és csikszentdomokosi Sándor Mária (sz. 1823, † 1855) leánya.

(46.) Péter, neje góány-váraljai Száva Sarolta (egybekeltek 1884-ben) † M.-Szengyelen 1898. XI. 26.

(47.) István, nejével n.-ernyei Szócs Margittal (a Mihály és Kendeffi Ida leánya) jelenleg Ludvégen (Kolozs vm.) laknak.

(50.) Mária, férje (előttem levő halotti jelentések-

1. Antal, 1742 Márton Klára, 1742	2. Imre 1742	3. Anna (?)	4. Helena (?)	5. István 1742	6. Klára 1742	7. Zsuzsa 1742																																																
8. Antal, 1765 Hegyesi Sára	9. Imre a) Kőncei Mária 1776 b) gr. Kálnoki Zsuzsa (?)	10. Borbála 1776	11. István Josa Teréz (de Cs.-Szentkirály)	12. János sz. 1757, † 1813	13. Ferencz sz. 1756, † 1833	14. Anna, † 1826 kadicfalvi Török Ferencz 1770-95. királyb., † 1804	15. Klára, † 1828 gr. Kún István galgóczy Kőszegi Mária	16. Pál sz. 1752, † 1810																																														
21. Veronika cs.-szentmihályi Sándor Ferencz	22. Farkas, † 1841 a) Bodola Anna (de Zágón) b) b. Saint-Martin Anna	23. Anna sz. 1784, † 1820 a) szombatfalvi Szombatfalvi Mihály b) gr. Kún Samu (?)	24. Pál sz. 1786, † 1858 Kecskeméti Amália	25. Józefa sz. 1795, † a) Memes Pál b) Glasz József	26. Imre sz. 1793 (1798, † 1862 dravecezi Draveczki Teréz † 1864)	27. Antal sz. 1797, † 1859 cs.-szent-domokosi Sándor Julia																																																
30. Lotti a) f.-szálláspataki Kenderesi Ignác esk. 1843 b) Hentes Ilyés	31. Klára fejérvízi Bálint Lajos Farkas Antónia	32. Lajos Farkas Antónia	33. Farkas Vida Lujza	34. Johanna n.-barcsai Baresat Miklós	35. Lipót a) Pap Etelka b) csolnákosi Csolnákosi Kata	36. Pál-Oszkár sz. 1829, † 1866 Pap Etelka	37. Elek sz. 1831, † 1866 b. Wildburg Riza	38. Julia cs.-delnei Csató Sándor	39. Imre sz. 1820, † 1895 Bazár Mária	40. Teréz, †	41. Emilia, †																																											
17. Anna cs.-szentkirályi Fors Mihály, 1821	18. Róza a) tótöri Tótöri Ferencz b) derzsi Ballok István	19. Kata Butyka Mihály	20. Antal 1780-1846 g.-váraljai Száva Klára	21. Margit 68 sz.-katholnai Bíró József elj. 1889	22. Dénés sz. 1829, † 1882 b. Wildburg Riza	23. Domokos sz. 1875	24. Mária alesernátóni Zambler Izsák	25. Domokos sz. 1834, † 1901 léczfalvi Gyárfás Berta sz. 1846	26. Imre-Ernő sz. 1852	27. Antonia n.-várad Horváth Mihály Fog. vm. főisp. 1895, †	28. Miklós Miklós sz. 1873																																											
28. János Máthé Zsuzsa sz. 1835, † 1893	29. Ferencz hatsmandorfi Hattaludi Janka	30. Lajos Farkas Antónia	31. Klára fejérvízi Bálint Lajos Farkas Antónia	32. Lajos sz. 1862 Schuster (?) Irén	33. Farkas Vida Lujza	34. János sz. 1863 Issekutz Elise	35. Ottó sz. 1872 Kollek (?) Erzsébet	36. Róza Miklós Erzsébet	37. István Róza Miklós Erzsébet	38. István Róza Miklós Erzsébet	39. István Róza Miklós Erzsébet																																											
46. Péter g.-váraljai Száva Sarolta sz. 1863 esk. 1884 † 1898	47. István n.-ernyei Szócs Margit sz. 1872. VI. 13 egybk. 1891. X. 20.	48. Ferencz	49. Zsuzsa Gónczi Gábor	50. Mária Zathureczki (Czartoriejszki) Zsigmond	51. Antal	52. Berta Lőrinczi György	53. Béla sz. 1861 Hoffmann Irma	54. Irma (?)	55. Ferencz sz. 1888	56. Vilmos sz. 1890	57. Alfréd sz. 1899.	58. Claudine	59. Stefanie	60. Irma	61. Pista	62. Albrich Claudine	63. Király Pál	64. Elemér sz. 1855	65. Ibona sz. 1861	66. Anna sz. 1859	67. Farkas sz. 1863	68. Zoltán sz. 1863	69. Zoltán sz. 1863	70. Zoltán sz. 1863	71. Zoltán sz. 1863	72. Zoltán sz. 1863	73. Zoltán sz. 1863	74. Zoltán sz. 1863	75. Zoltán sz. 1863	76. Zoltán sz. 1863	77. Zoltán sz. 1863	78. Zoltán sz. 1863	79. Zoltán sz. 1863	80. Zoltán sz. 1863	81. Zoltán sz. 1863	82. Zoltán sz. 1863	83. Zoltán sz. 1863	84. Zoltán sz. 1863	85. Zoltán sz. 1863	86. Zoltán sz. 1863	87. Zoltán sz. 1863	88. Zoltán sz. 1863	89. Zoltán sz. 1863	90. Zoltán sz. 1863	91. Zoltán sz. 1863	92. Zoltán sz. 1863	93. Zoltán sz. 1863	94. Zoltán sz. 1863	95. Zoltán sz. 1863	96. Zoltán sz. 1863	97. Zoltán sz. 1863	98. Zoltán sz. 1863	99. Zoltán sz. 1863	100. Zoltán sz. 1863

ben) egyszer Zathureczki, máskor Czartoriejszki Zsigmondnak van írva.

(53.) Béla, cs. és kir. huszárfőhadnagy, kitűnő sportsman.

(55.) Árpád, orsz. képviselő 1889-től.

(60.) Lajos, a m. kir. államvasutaknál műszaki tanácsos.

(61.) Elemér, Laposnyakon gazdálkodik.

(63.) Farkas, főszolgabíró Körösbányán.

(71.) Imre-Jenő, a kereskedelmi miniszteriumban van alkalmazva.

Birtokviszonyok.

Földtehermentesítési kárpótlást nyertek:

(25.) Józefa, Glasz Józsefné: Holgya, Bástyá, Herepe, Veczel, Lapusnyak (Huny. vm.).

(26.) Imréné, Draveczi Teréz: Szödemeter (K.-Szolnok vm.).

(24.) Id. Pál: Bánpataka, Harró, Bástyá, Dumbravicza, F.-Lapugy, Herepe, Holgya, Kecskedága, Valisora, Füzesd, Toplicza, Bezsán, M.-Németi, Tataresd (Huny. vm.).

(36.) Ifj. Pál: Dicső-Szentmárton (Kük. vm.).

(27.) Antal: Csicsó, *Csik-Taplocza*, Borsova, Delne, Cs.-Szenttamás, Jenőfalva, Cs.-Karczfalva (Cs. sz.)

(32.) Lajos és (33.) Farkas örökösei: Faczazzsel, Herepe, Veczel, Holgya (Huny. vm.).

(27.) Antalné, Sándor Julia: Árapataka (Felső-Fejér vm.).

(18.) Róza, Ballok István özvegye: Mező-Bő (Torda vm.) nevű helységekben volt birtok után.

Gyulai Rikárd.

Adatok a szöllőskei Szöllőssi család történetéhez.

Szilágyság azon részében, melyen régen Kraszna vármegye terült el, van Magyar-Keczel község. Lakói magyarok, jómodú, szorgalmas, büszke nép; a község eleje, java a körülbelül negyedrészt képező Szöllőssiek, kiknek őse vitézségével nemességet szerzett, ezt örökül hagyva a késő nemzedéknek.

A családi hagyomány szerint: Apaffi Mihály fejedelem egy kisebb hajdu csapat vezérét, Szöllőssit zsoldjába fogadta s csapatával együtt serege hátyvédéül rendelte; a mint a Szöllőssi csapata a Tiszától Erdély felé nyomult, Vámos-Pércsnél megtámadta őket a török, mire a községi lakóssággal együtt a Szöllőssi csapata is a református templom kőkerítése mögé húzódott; a török megostromolta az erődöt s már-már rést is ütött a gyöngye falon, a bennlevők nagy veszedelmére, mire Szöllőssi, a hol a hitetlen legjobban támadott, szívében önfeláldozó bátorsággal felállott a falra s fegyverével lelőtte az ellenség vezérét; a következő pillanatban őt is érvén a törökök golyója, hősi halált szenvedett. Az ellen vezér nélkül nem folytatta a támadást s így megszabadult a község a pusztulástól.

Az apa vitézségeért 16 éves fiát, Sámuelt választotta a hajdu csapat vezérévé, kit Apaffi Mihály fejedelem 1681. június 12-én nemességre emelt, melyet Gyulafehérvárt még az évben kihirdettek.

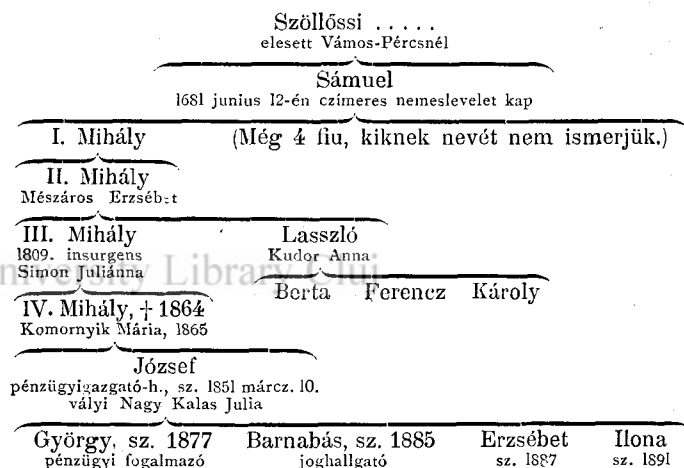
Sámuel letette a fegyvert, zsebében ármálisával útnak indult a Szilágyság felé; hazánk ez áldott vidékének szépsége, gazdagsága, lakóinak barátsága arra indította, hogy itt megtelepedjék.

Magyar-Keczelben megszállott egy nemes portán; ez úri famíliának volt egy igen szép leánya, kit Sámuel nemes megszeretett s feleségül vett.

Házasságából öt fia született, kik közül névleg csak egyet ismerünk, Mihályt, ki két fivérével Magyar-Keczelben, szülői örökében maradt. A másik két fiu közül egyik Szilágy-Somlyóra, másik Nagy-Báródra költözött.

A Magyar-Keczelben maradt három Szöllőssi-tüdtől származnak a magyar-keczeli Szöllőssiek.

A leszármazást izról-izre csak a nemességszerző Sámuel Mihály fiától ismerjük napjainkig; a leszármazás a következő:

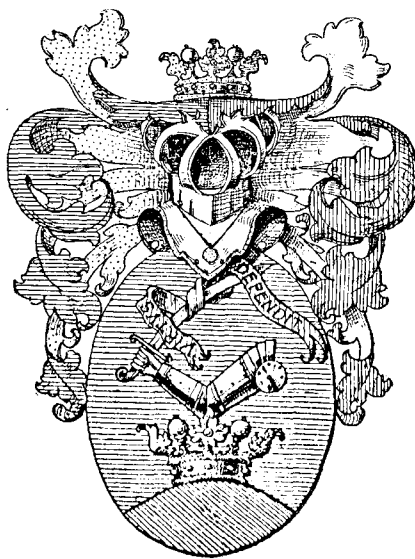
A nemességszerző Sámuel Nagy-Báródra és Szilágy-Somlyóra költözött fiairól csak keveset tudunk.

1790-ben Szilágy-Somlyón a megadóztatott nemesek sorában találjuk ifj. és idősb Szöllőssi Jánost.¹

Mocsolya községben 1805-ben a Szöllőssi cs. tagjait, mint adómentes nemeseket felvették a gyalogosok közé.²

Az 1808-iki összeírás alkalmával szerepelnek: *Keczel* id. és ifj. Szöllőssi Mihály, előbbi mint Szentmarjai László zálogosa, utóbbi mint nem nemes birtokos.³ *Bállán* Szöl-

lőssi István adózó nemes, ki a gr. Bánffy földjén

¹ Szilágy várm. Monographiája IV. k. 542 l.

² U. o. IV. k. 75 l.

³ U. o. III. k. 615 l.

lakik.⁴ *Szilágy-Somlyón* a Szöllőssy nemes család összes tagjai.⁵

1847 és 48-ban adóval rótták meg ugyancsak Szilágy-Somlyón Szöllőssi Mihályné nemes asszonyt.⁶

A másik két, feledésbe ment nevű, M.-Keczelben maradt Szöllőssi-fiu utódai a ma földmivelő sorban levő keczeli Szöllőssiek nem tekintettek nemeknek, ezért nemesedési pört indítottak, mely 1844-ben ért véget s eredményképen kimondatott, hogy ezek is, habár nemesi jogaikat nem gyakorolták, kétségkívül nemesek; e pör iratai a M.-Keczelben lakó Szöllőssiek

⁴ Szilágy vm. Monographiája III. k. 87 l.

⁵ U. o. IV. k. 541 l.

⁶ U. o. IV. k. 549 l.

birtokában vannak. Az eredeti festett czímerü, függő pecsétetes ármális Szilágyvármegye levéltárában.

A család czímere: Ovális kék paizs zöld öblén, arany koronán könyöklő pánczélos kar, görbe magyar kardot markol, melyet vörös szalag leng körül VIRTVS DEFENDIT felirással. A paizsot nyiltsisak fedí, diszes sisak-koronával. — Takarók: kékarany-vörösezüst. (Az ármális szövegében nincs említés téve a paizs és szallag színéről, sem a kar pánczélba burkoltságáról, azonban az ármális festett czímerén így van ábrázolva.)

Jellemző e családra az is, hogy a békés időkben, falusi foglalkozásuk közben is viselték a régi háborukban használt hadi csákóikat, ezért Csákós Szöllőssieknek hívják őket s akárhányszor ők maguk is így írták nevüket. **Sebestyén József.**

Ö s f á k.

— Összeállította: Gyulai Rikárd. —

XXX.

Iosádi báró Györffi Sámuel leszármazása.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

iosádi báró Györffi Sámuel, 1757.	iosonczy báró Bánffy Borhála (?)	ábránfalvi Ugron Pál, 1791, † 1813.	siményfalvi Siményfalvi Krisztina	széplaki Petrichevich-Horváth Ferencz, † 1804.	zsuki Suki Terézia, † 1797. előtt	nagy-barcsai Barcsai János	vargyasi Daniel Terézia, 1760, † 1818.	mihálki br. Splényi Gábor, kamarás, sz. 1734. X. 2., † 1818. IV. 1.	orezi báró Orezi Zsuzsa, sz. 1744, † 1783.	tinkovai Macskási Pál	kászoni báró Bornemisza Anna	magyar-gerő-monostori báró Kemény Simon, 1723.	czegel gróf Wass Katalin	iosonczy báró Bánffy István, † 1830.	márkus és batizfalvi Máriássy Ágnes
József † 1835.	Mária	Károly sz. 1776. † 1830.	Róza † 1843.	Ferencz kamarás sz. 1774. esk. 1802. XI. 17. † 1829. I. 29.	Anna sz. 1785. esk. 1802. X. 4. † 1843. XI. 4. (11.)	László † 1832.	Ágnes † 1831.	Sámuel † 1848.	Károlina sz. 1803, † 1874. IV. 24.	Mihály sz. 1803. † 1849.	Kata sz. 1815. † 1880.	Károly, 1832, † 1872.	Emma, 1844.	Sámuel, sz. 1870.	

1. A iosádi Györffi család. Lásd XXIX. 9. alatt.

József {
a) Bogáthi Ágnes {
b) Incezdí Anna {

?-től Sámuel
sz. 1803
a) Bánffy Borhála
b) tancsi Pöldvári Judit

valószínűleg
a)-tól
József

2. A iosonczy Bánffy család. Lásd IX. 10. alatt.

Pótlás: Donatio, kelt Gyulafejevárv, 1569. V. 26, II. János királytól mogyorósi Iosonczy Bánffy Pál részére egész Udvarfalvára. (Orsz. It. K. c. Lib. Reg. anni 1570: 72. — Sz. Oklt. II. 387. sz.)

Kamarási méltóságot nyertek: 1766-ban Mihály báró, 1771-ben Dénes gróf, 1797-ben György gróf, 1803-ban László báró, 1806-ban József gróf, 1810-ben Farkas báró, 1811-ben Ferencz gróf,

1812-ben György báró, 1817-ben László báró, 1852-ben Miklós gróf, 1892-ben György gróf, 1893-ban Dezső báró, 1894-ben Kázmér báró, 1894-ben Ferencz báró. (K. A.)

Kristóf { Zsigmond
(báróságot nyert III. Károly királytól) } Borhála
b. Györffi Samu

3. Az ábránfalvi Ugron cs. Lásd I. 15. és XXIX. 1. alatt.

Ferencz { András { Ferencz { Pál, † 1813.
don. 1662 } Siményfalvi Krisztina

4. A siményfalvi Siményfalvi cs.

Források: N. I. X. 190. — Jegy.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok): Birto-
kos nemes cs.

Földtehermentesítési kárpótlást nyertek: Miklós és Antal: Magyar-Peterd, Mikes, Pusztá-Egeres (Tord. vm.) és Szentábrány (Kük. vm.);

Anna, Miske Imréné: Gyéres, Pusztá-Egeres (Tord. vm.) nevű községekben volt birtok után.

Leszármazás:

János {
Díosi Ágnes {
Krisztina, Ugron Pál, † 1813
János {
Antal {
Kis Teréz {
Teréz,
Fleischmann Dávid
Anna
Miske Imre
Miklós
János
Antal
ivánfalvi Eperjesi Teréz

1. Antal, Szombattalvi..
2. Teréz
3. Dombiné
4.

Czímer: Nem ismerjük.

5. A széplaki Petrichevich Horváth cs. Lásd XV. 7. alatt.

János { Miklós { Ferencz { Ferencz { Ferencz {
don. 1616 { 1620-47. { 1670 { 1691 { Pálffy Ilona {
Ferencz, † 1804.
a) Suki Teréz
b) P.-Horváth Zs.

Kamarási méltóságot nyertek: 1831-ben Horváth-Toldi János, 1855-ben Horváth-Petrichevich Albert gr., 1859-ben Horváth-Toldi Lajos. (K. A.)

6. A zsuki Suki cs. Lásd XV. 8. a.

NB. Czímerpecsét található a gr. Teleki cs. marosvásárhelyi levéltárában, 7146. sz. alatt őrzött okiraton, mely kelt 1427 körül. (Gr. Teleki cs. Oklt. I. 382. sz. — U. o. több e családra vonatkozó érdekes okirat van közölve.)

7. A nagy-barcsai Barcsai cs. Lásd XVII. 6. a.

Pótlás

Források: U. N. I. II. 135. — Kk. — Skk. — K. A.

Báróság, kelt Bécs 1742. III. 17-én, Mária Teréziától nyerték ifj. barcsai Barcsai János és neje Toroczkai Kata „barcsai szabad báró” előnévvel és a cs. ősi czímerének ilyen bővítésével: Kék pajzsban, arany koronán nyugvó vörös ruhás s nyállal átlőtt kar törökfejes kardot tart, két fekete sasszárny között. — Zárt sisak. — Sisakdisz: a pajzsalak. — Takarók: nincsenek. (Orsz. lt. Lib. Reg. Transsy. IX. 48. — c. i. — Erd. canc. No. 57/1742.)

nagy-barcsai Barcsai Gergely és neje Naláczai Sára, úgy leánya Sára ugyanekkor teljesen azonos bárói diplomát kaptak. (Orsz. lt. Lib. Reg. Transsylv. IX. 59. — c. i. — Erd. canc. No. 57/1742.)

Kamarási méltóságot nyertek: 1810-ben László, 1865-ben Elek, 1870-ben Ákos, 1900-ban Viktor.

Tudomásom szerint József (a testőr), ennek apja Zsigmond és nagybátyja László is kamarások voltak.

István † 1592	Sándor { 1607. 15.	Ákos, a fejedelem	Pál	József { 1672. 1707	Ádám { 1726. 30.	(?-tól János a) b. Josika Bora } vargy. Daniel b) Marothi Klára } Teréz, † 1818

8. *A vargyasi Daniel cs.* Lásd II. 12. alatt.

Pótlás.

Források: S. kk. — Sz. Oklt.

Donatió, kelt Gyulafejérvár, 1566. VII. 11-én, II. János királytól Daniel Ferencznek Kis-Baczonban 8 és Daniel Péternek Hermányban 11 ház jobbágyra vonatkozólag. (Sz. Oklt. II. 357. sz. 209 1.)

Nemes vargyasi Daniel Péter 1602. VIII. 11-én hűségi esküt tesz. (Sz. Oklt. V. 1033. sz. 289. 1.)

Donatió, kelt Kolozsvár 1609. október 17, Báthori Gábortól vargyasi Daniel Mihály udvarhelyszéki alkaptány részére Vargyas, Száldobos, Olasztelek, Bardóczfalva és Füle községekben levő részbirtokokra *új adományozás* címén. (Dan. cs. lev. 61.)

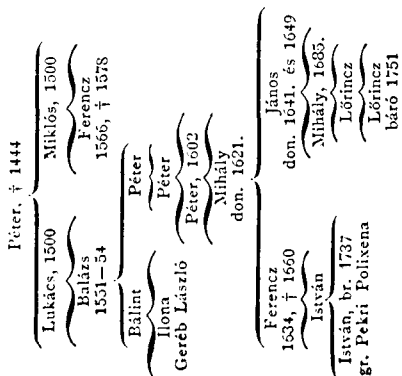
Donatió, kelt a stranitzai táborban, 1621. X. 3 án Bethlen Gábortól vargyasi Daniel Mihály részére Felső-Rákoson, *Vargyason* (kuriával), Olasztelkén, Száldoboson, Volálon, Bardóczfalván, Fülén, Hermányban, Telegdi-Baczonban, Baróton, Köpeczen, Nagy-Ajtán, Száraz-Ajtán és Bölönben levő részbirtokaira. (Orsz. lt. Gy. k. 11. Lib. Reg. 3. — Skk.)

Donatió, kelt Gyulafejérvár 1641. V. 1., Rákóczi Györgytől vargyasi Daniel János részére Baróton. (Orsz. lt. Gy. k. 20. Lib. Reg. 12. — Skk.)

Donatió, kelt Gyulafejérvár 1649. XI. 4-én, II. Rákóczi Györgytől vargyasi Daniel János részére Martonfalván. (Orsz. lt. Gy. k. 24. Lib. Reg. 164. Skk.)

Báróság, kelt Bécs 1737. XII. 5-én, vargyasi Daniel István és neje gr. Pekri Polixena részére bővített czímerrel és a „daniel- és vargyas“-i előnévvel. (Orsz. lt. Lib. Reg. Transsylv. VIII. 588. — c. i. — Kk.)

Báróság, kelt Bécs, 1751. II. 14-én danieli és vargyasi Daniel Lőrincz részére.

Ferencz, 1634, † 1660	István	Ferencz	Ferencz, † 1780	(b)-tól
			a) kénosi Sándor Klára	Teréz, † 1818
			b) gagyí Pálfi Julia*	Barcsai János

9. *A miháldi Splényi cs.*

Források: K. 225. — N. I. X. 331. és 919. — M. N. Zs. — Tb. d. Fr. H. — Kn. — S. ung. A. — Kk. — K. S. — Jegy.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok): A cs. állítólag Tirólból származott, hol régi neve Neussel volt.

Nemeslevél (czímeres-) 1655-ből néhai Splényi Jakab (azelőtt Neussel) fiai: Illés, Jeremiás és Jakab részére. (N. I. — S. ung. A.)

Báróság, kelt Bécs 1735. II. 2-án Splényi Gábor-Antal és gyermekei László-Ignác, Ferencz-József, Gábor-Antal, Mária, Zsófia és Emma részére a „miháldi” előnévvel. (Orsz. lt. Lib. Reg. XXXVII. 342, — c. i. — Kk.)

Splényi (Neussel)	Illés, nemes 1655	Jeremiás, nemes 1555	Gábor, sz. 1734, † 1818		
				Jakab, 1640	a) b. Orczi Zsuzsa
				nemes 1655	b) b. Ghillányi Julia

Kamarási méltóságot nyertek: 1767-ben József, 1769-ben Gábor, 1771-ben László, 1771-ben János, 1803-ban Ignác, 1805-ben József, 1808-ban Ferencz, 1808-ban József, 1813-ban (Károly?) József, 1844-ben Albert. (K. A.)

Czímer: Kék pajzsban, zöld téren egy természetes medve első lábaival nyitott könyvet tart. — Sisakdisz: Két, váltakozva arany és kékkel osztott elefánt ormány között egy hal fekszik, melyen szétterjesztett szárnyakkal egy vizimadár áll, csőrével a hal fejét vagdalva. — Takarók: Kékarany-vörösezüst. (S. ung. A. 442. táb.)

NB. Czímerecsét található Pest vm. lt.-ban Polgári Perek fasc. 277. No. 1. és Acta-Politico-Miscellanea ex 1790. No. 3919. jelzetek alatt.

10. *Az orczy Orczi cs.* Lásd I. 6. alatt.

István, báró 1736	Anna, báró 1736	Zsuzsa, sz. 1744, † 1783
Petrovai Zsuzsa	Lőrincz, br. 1736	b. Splényi Gábor, sz. 1734, † 1818

Kamarási méltóságot nyertek: 1779-ben László, 1780-ban József, 1808-ban József, 1818-ban László, 1827-ben György, 1846-ban Adalbert, 1852-ben Ferencz, 1881-ben András. (K. A.)

11. *A tinkovai Macskási cs.* Lásd II. 8. alatt.

Miklós	János	Péter	Pál
† 1671	† 1720		b. Bornemisza Anna

12. *A kászoni Bornemisza cs.* Lásd XXI. 3. alatt.

csik-nagy-kászoni Kászoni János	Pál, † 1770.	Anna
1777-ben br. Bornemisza	gr. Mikes Anna	Macskási Pál

Kamarási méltóságot nyertek: 1770-ben Károly, 1808-ban Lipót, 1827-ben Pál, 1841-ben János, 1844-ben Gábor, 1891-ben Károly, 1892-ben Tivadar. (K. A.)

13. *A magyar-gyerő-monostori Kemény cs.* Lásd VII. 8. és XXVIII. 10. alatt.

Boldizsár	János	Simon	Simon	Ádám	Simon
1576. 1630	a fejedelem	1663	báró 1704	gr. Rhédei Drusina	gróf Wass Kata

Kamarási méltóságot nyertek: 1741-ben László gróf, 1762-ben Simon báró, 1764-ben Farkas gróf, 1792-ben László gróf, 1800-ban Samu báró, 1802-ben Farkas báró, 1808-ban Károly báró, 1814-ben Miklós gróf, 1816-ban Farkas gróf, 1889-ben Kálmán br., 1890-ben István br. (K. A.)

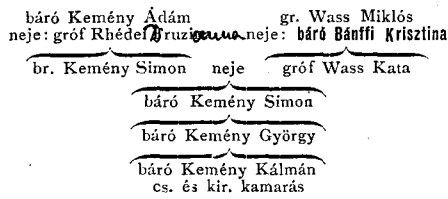
15. *A czegei Wass cs.* Lásd VI. 2. alatt.

Dániel	Miklós	Kata
	a) gr. Teleki Kata, esk. 1728	a)-tól
	b) br. Bánffy Krisztina	br. Kemény Simon

NB. A grófi diploma szövegéből kitűnik, hogy Kata a Wass Miklós és gróf Teleki Kata leánya, evvel szemben b. Kemény Kálmán így igazolta leszárs

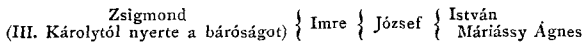
* Családi közlés szerint nem gagyí, hanem tarcsatalvi Pálfi Julia.

mazását a kamarási méltóság elnyerése (1889.) alkalmával:

Kamarási méltóságot nyertek: 1775-ben Dániel, 1801-ben Samu, 1821-ben Imre, 1883-ban Armin, 1883-ban Olivér. (K. A.)

15. *A losonczi Bánffi cs.* Lásd IX. 10. alatt.

16. *A márkus és batizfalvi Máriaácssy cs.*

Források: N. I. VII. 305. és 359. — Turul. — Kk. — S. ung. A. — U. N. I. — K. S. — K. A. — stb.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok):* Egyike a legrégebb és legtörzsokebb felsőmagyarországi nemes családoknak, melyből András 1810-ben, János 1888-ban báróságot kaptak. Több nemesi és két külön bárói ágban virágozik.

Kamarási méltóságot nyertek: 1803-ban András, 1811-ben Imre. 1814-ben András, 1817-ben Gergely, 1817-ben Károly, 1838-ban Ágoston (báró), 1846-ban András, 1864-ben Rezső, 1865-ben Mihály.

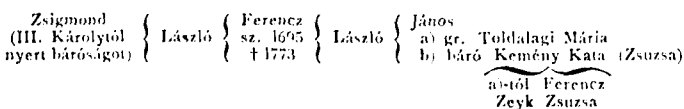
Czímer: Lásd S. ung. A. 297. és 298. táb.

XXXI.

losonczi br. Bánffi János leszármazása.

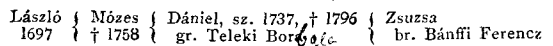
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
losonczi báró Bánffi Ferencz, † 1834 (1835)	zejkfalvi Zeyk Zausza, sz. 1785, esk. 1804, † 1865	hadadi báró Wesselényi József	malomvizi gróf Kendeffi Ráki	bethleni gróf Bethlen Pál, sz. 1787, † 1829 előtt	bethleni gróf Bethlen Lujza (Ludovika)	bethleni gróf Bethlen Lajos, sz. 1785, † 1867	bethleni gróf Bethlen Klára, † 1838	ábránfalvi Ugron László	vargyasi Daniel Julia	nagy-erecsi gróf Toldalagi Zsigmond, sz. 1766, † 1847	vaji és luskodli Vay Kata, sz. 1781, esk. 1798, † 1831	malomvizi Kendeffi József	malomvizi gróf Kendeffi Borbála, sz. 1771, † 1837	körös-tarcsai Weér György	osdolai gróf Kún Róza
János sz. 1810 † 1873	Józefa esk. 1834	Gábor sz. 1811 † 1872	Klára esk. 1830 † 1893	István sz. 1783 † 1817	Kata sz. 1800 † 1850	Farkas	Róza	Zoltán sz. 1814, † 1892	Aurélia esk. 1853 † 1872	Sándor sz. 1826, † 1901	Róza † 1898	malomvizi Kende Miklós 1300 körül	Mihály † 1359	Kende 1394	
János, sz. 1871				Róza, esk. 1894				János, sz. 1895							

1. *A losonczi Bánffi cs.* Lásd IX. 10. és XXX. 2. alatt.

* Nem lévén erdélyi cs., bővebben nem tárgyaljuk

2. *A zejkfalvi Zeyk cs.* Lásd VII. 5. alatt.

Kamarási méltóságot nyert 1892-ben: József. (K. A.)

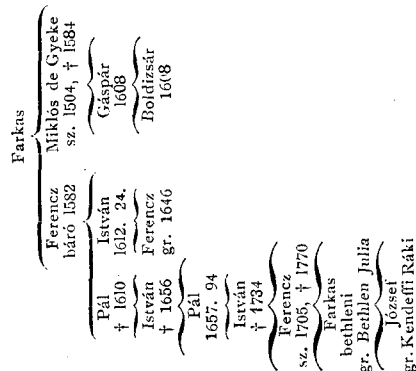
3. *A hadadi Wesselényi cs.* Lásd IX. 12. alatt.

Pótlás.

Báróság, kelt Riga 1582. IV. 3-án, Báthori István lengyel király és erdélyi fejedelemtől Wesselényi Ferencz kir. tanácsos, landskroni és lipniki kapitány részére. (Gen. Füz. 1903. 12. sz. — Eredetije a kolozsvári ev. ref. koll. levéltárban.)

NB. Tudomásom szerint ezen bárói diploma eddig közölve még nem volt s úgy látszik maga a cs. sem ismeri, mivel csak a báróság keltének évszámát említik. Köblös Zoltán úr, buzgó munkatársunk, a szerencsés felfedező.

Boldizsár 1608. IX. 22-én kapta adományban az aradi Facsátot. (Orsz. lt. Gy. k. 5. Lib. Reg. 143. — Arad vm. monogr.)

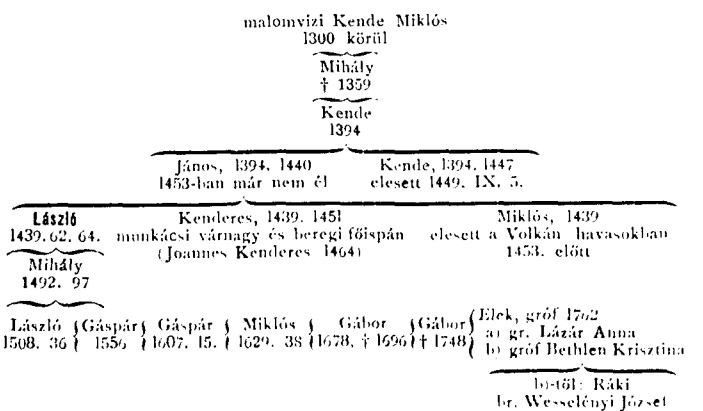
Kamarási méltóságot nyertek: 1741-ben Ferencz báró, 1767-ben Farkas gróf, 1775-ben Miklós báró, 1804-ben István báró, 1808-ban József báró, 1816-ban Farkas br., 1836-ban Ferencz br. (K. A.)

4. *A malomvizi Kendeffi cs.* Lásd XI. 8. alatt.

Pótlás.

Albert király megparancsolja az erd. káptalannak, hogy azon hátszegvidéki, állítólag nemes *oldhokat*, kik a török berontása idején okleveleiket elvesztették („..... nobilium ut dicitur volahorum nostrorum districtus nostri Hatzczak appellati...“), malomvizi Kende fia Jánost és fiait Jánost, *Lászlót* és Kenderest, továbbá Kende fia Kendét a nova donatio utján nekik adományozott hunyadvármegyei *Malomviz*, Malomviztorok, Sebestorok, Osztrógyál, Szabadfalu és Onocsokfalu birtokokba iktassa be. (Kelt Budán, 1439. II. 7-én.)

A családot közönségesen a most említett János fia *Lászlótól* hozzák le, ezen Lászlót pedig (Századok 1868. 22—24. l.) így származtatják:

5. *A bethleni Bethlen cs. Lásd XVII. 4. alatt.*

Elek (Pál, sz. 1713 (Pál, kamarás, † 1795) (Pál, kamarás
gróf 1697. III. 21 († 1794 (1796) (br. Kemény Krisztina) bethlenig. Bethlen Ludovika
Pótlás.

Kamarási méltóságot nyertek: 1741-ben Gábor, 1751-ben Miklós, 1760-ban Adám, 1760-ban Pál, 1768-ban Sándor, 1771-ben Farkas, 1776-ban Pál, 1779-ben József, 1780-ban Samu, 1790-ben László, 1792-ben Ferencz, 1792-ben István-Gergely, 1804-ben Pál, 1805-ben Imre, 1810-ben Lajos, 1812-ben Adám, 1812-ben Elek, 1812-ben Károly, 1813-ban Pál, 1814-ben János, 1814-ben ifj. Ferencz, 1814-ben József, 1814-ben Sándor, 1818-ban ifj. József, 1821-ben Pál, 1822-ben Lipót, 1830-ban Ferencz, 1840-ban Gergely, 1852-ben ifj. László, 1888-ban József, 1893-ban Balázs. (K. A.)

6. *A bethleni Bethlen cs. Lásd XVII. 4. alatt.*

Sámuel (Ádám (Gábor (József, kamarás, sz. 1757, † 1815) (Lujza (Ludovika)
gr. 1696. VII. 19. († 1748) († 1768) gr. Zichy Józefa (esk. 1783, † 1841) (gr. Bethlen Pálné
† 1768) csillag-keresztes hölgy

7. *A bethleni Bethlen cs. Lásd XVII. 4. alatt.*

László (Lajos, † 1807) (Lajos (Gergely (Lajos, † 1807) (gr. Bethlen Klára
g. 1697, III. 21, † 1717) († 1717) b. Wesselényi Anna

8. *A bethleni Bethlen cs. Lásd XVII. 4. alatt.*

Miklós (József (Elek (Sámuel (Klára
gr. 1696. II. 23 († 1716) († 1716) fricsi Fekete Klára (gr. Bethlen Lajos

9. *Az ábránfalvi Ugron cs. Lásd I. 15. és XXIX.*

1. alatt.

Ferencz (János (István (b-től
don. 1662 († 1704) a) kadicfalvi Török Krisztina (László
b) b. Bánfi Anna Daniel Julia

10. *A vargyasi Daniel cs. Lásd II. 12. és XXX.*

8. alatt.

Ferencz (István (Ferencz (Ferencz, † 1780) (b-től
Mihály (1634 (sz. 1639 (sz. 1674) a) kénosi Sándor Klára (Julia
don. 1621) († 1660) († 1688) († 1747) b) gagyai Pálfi Julia* (Ugron László

11. *A nagy ercsei Toldalagi cs. Lásd XVII. 9. alatt.*

János (Mihály (Ferencz, gróf 1744 (Zsigmond, sz. 1766, † 1847
† 1712) (g. 1744) b. Bánfi Kata, † 1783) (Vay Kata, sz. 1781, esk. 1798, † 1831

Kamarási méltóságot nyertek: 1775-ben László, 1850-ben Ferencz, 1853-ban Viktor.

12. *A vajai és luskódi Vay cs. Lásd V. 6. és XXIX. 11. alatt.*

Péter (Ábrahám (László (Mihály,** † 1783) (Ábrahám, † 1796) (Kata, gróf
1574. 1647) (1666) (1715. 25) palócsai Horváth Borbála (gr. Teleki Eszter) (Toldalagi Zs.

Kamarási méltóságot nyertek: 1792-ben Miklós gróf, 1796-ban Dániel báró, 1800-ban László báró, 1815-ben Ábrahám, 1827-ben Miklós báró, 1869-ben László gróf, 1886-ban Dénes báró, 1889-ben Gábor gróf. (K. A.)

13. *A malomvizi Kendeffi cs. Lásd XI. 8. és XXXI.*

4. alatt.

Miklós (Mihály (László (József (a)-tól: József
1629. 38) (sz. 1657) (László) a) Barcsai Ráki, † 1762) a) Harsányi Klára, esk. 1785 előtt
b) fricsi Fekete Klára († 1797. b) gr. Kendeffi Borbála

15. *A malomvizi Kendeffi cs. Lásd XI. 8. és XXXI.*

4. alatt.

Gábor (Gábor (Elek, gr. 1762) (b)-től
1578, † 1696) († 1748) a) gr. Lázár Anna (Borbála
b) gr. Bethlen Krisztina (Kendeffi József

14. *A körös-tarcsai Weér cs. Hásználták a „muronyi és uroczai“ előnevet is.*

Források: K. 253. — N. I. XII. 115. és 473. — Békés vm. tört. III. — Arad vm. monog. — S. ung. A. — S. sbbg. A. — Jegy.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok): Eredetileg Temesmegyéből Murony (ma Murány) helységből származó es. — Első ismert törzse Muronyi Péter 1380. körül élt.

Donatió, 1472-ben Mátyás királytól András részére

* Családi közlés szerint nem gagyai, hanem tarcsafalvi Pálfi Julia.

** Családi közlés szerint nem Mihály, hanem László.

Körös-Tarcsán. (Békés vm. tört. III. — Magyar Nemz. Muz. It. 1472. és 1480. — Békés vm. Oklt. I. 90—91.)

1478-ban Mátyás király pallosjogot ad Andrásnak. (Békés vm. tört. III.)

NB. Ezen András szerzi meg egész Körös-Tarcsát és Edeles, Fás, Szarvas és Félhalom egy részét. (Békés vm. tört. III.)

Donatió (nova) 1491. és 1498-ban I. Ulászlótól András részére az összes birtokaira vonatkozólag. (Békés vm. tört. III.)

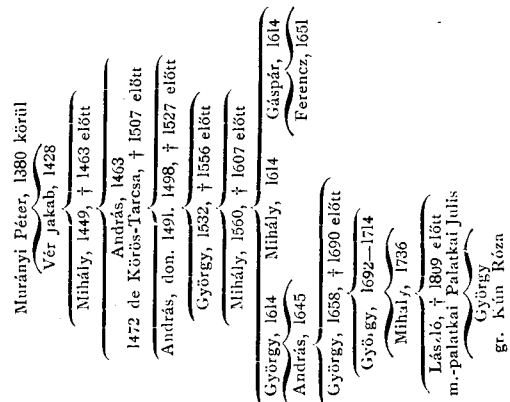
Az aradi káptalan 1491. VIII. 31-én jelenti, hogy II. Ulászló parancsára muroni Vér Andrást és fiait (György, János, Ferencz és Andrást) a békés-megyei Tarcsa és Edeles birtokába beiktatta. (Gr. Teleki cs. Oklt. II. 119. sz. — Arad vm. monog. II/1: 337.)

1614. XII. 9-én György, Mihály és Gáspár Bethlen Gábertól 6500 frton vették zálogba a zarándi Felső- és Alsó-Fenest és Szelestyét. (Orsz. It. N. R. A. 1821. 31. §. 11. — Arad vm. monog.)

1645. tavaszán a fejevári országgyűlés elrendelte, hogy Andrásnak (ki fia volt Györgynek és hosszas török rabságból haza került) javai azonnal adassanak ki. (1645. 3. t.-cz. — Erd. Orsz. Eml. X. 435. — Arad vm. monog.)

1651. IX. 6-án II. Rákóczi György Ferencznek Boros-Jenőn házat, az Orgonás- és Prépostszöllőben egy-egy szöllőt adományozott, neki adta továbbá a pinkó-pusztai egész legelőt, átírta végül reá 3000 frt fejében a Penteházi-féle Rokszin falut s a 3200 frtban elzálogosított Apát és Gyarmatot. (Orsz. It. Gy. k. 25. Lib. Reg. 512. — Arad vm. monog.)

Igazolták e cs. nemességét br. Bálintitt József, br. Bornemisza Tivadar és ábránfalvi Ugron István a kamarási méltóság elnyerése alkalmával.

Földtehermentesítési kárpótlást nyertek: Miklós és Zsuzsa: Közép- és Belső-Szolnok vármegyékben. Róza és férje Kendeffi Farkas: Torda-, Kolozs-, Belső-Szolnok-, Küküllő-, Kraszna-, Doboka-, Hunyad-, Alsó-Fejér vármegyékben és Maros-székben.

Györgyné, gr. Kún Róza: Hunyadmegyében.

Klára örökösei: Kolozsmegyében.

Pál, Kata és Imre: Belső-Szolnok vármegyében és Kővár vidékén.

György: Belső-Szolnok megyében volt birtokok után. Czímer: Kék pajzsban, zöld téren pánczélos vitéz sisakkal a fején, felemet jobbjában görbe kardot tart, melynek hegyére török fő van szurva, csüngő baljában buzogányt tart, lábai között kőgolyó látható. — Sisakdisz: A pajzsalak növekvően. — Takarók: Kékarany-vöröscsüzt. (Czímergyűjteményünk. — S. sbbg. A. 185. táb.)

16. *Az oszloai Kún cs.* Lásd IX. 1. és XXIX. 5. a. Kamarási méltóságot nyert 1814-ben József. (K. A.)

István { Zsigmond } Róza
gróf 1762 { b. Inczédi Ágnes } Weér György

Igazítások és pótlások.

A XV. ősfán 6. és a XVI. ősfán 10. alatt említett Sándor Kata (ürmösi Maurer Istvánné) nem a csik-szentmihályi, hanem a kénosi Sándor cs. tagja.

A kénosi Sándor cs.

Források: K. 222. — N. I. X. 46. és 906. — Pál. I. — Sz. Oklt. — S. kk. — Jegy.

Rangemelések (nemességre vonatkozó adatok): Lófő-ség, * kelt Gyulafejérvár 1591. VII. 19-én Báthory Zsigmondtól nyerte kénosi Sándor Mihály. (Orsz. It. K. c. Lib. Reg. anni 1591: 297. — Skk.)

kénosi Sándor Péter lófő és Pál szabad székelly 1602. VIII. 11-én hűségi esküt tesznek. (Sz. Oklt. V. 1033. sz. 300. 1.)

Lófőség, ** kelt Gyulafejérvár 1650. IV. 3-án, II. Rákóczi Györgytől nyerte kénosi Sándor Márton. (Orsz. It. Gy. k. 25. Lib. Reg. 78. — Skk.)

A Rákóczi forradalomkor a császár hűségében megmaradt udvarhelyszéki nemesség hivatalos névjegyzékében találjuk kénosi Sándor Pált is. (Sz. Oklt. IV. 896. sz.)

Igazolták e cs. nemességét és címerét gróf Wass Armin és Olivér a kamarási méltóság elnyerése alkalmával.

* Pálmay és N. I. szerint donatio Mihály részére egy kénosi telekre. (!)

** Pálmay szerint nemeslevél. (1650. IV. 30.) Eredetije Sándor József birtokában Ó-Andrásfalván (!)

Pál, 1690
Zsigmond, 1701
József
P.-Horváth Mária
Zsigmond (=?)

Zsigmond
bülöni Takó Iona, 1780.
Kata, 1780
ürmösi Maurer István

Földtehermentesítési kárpótlást nyertek: Berta, gróf Wass Ádámné: Szamosfalva, Dezmér, Sobok, Topa-Szentkirály, Oláh-Ujfalu, Középlak, Nyerceze, M.-N.-Zsombor, Argyas, Kis-Petri (Kol. vm.); Guraszáda, Kimpuri, Kimpény-Szurduk, Runksor, Kamarzinesd, Vika, Sztrettye, Bradaczel, Alsó-Boj, Pusztá-Kalán, Bosorod, Bucsum, Bunyilla, F.-Nádasd, Hosdo, Kitid, K.- és N.-Oklos (Huny. vm.); Füzes, Borzova, Daal, Farkasmező, Milvány, Rákos, Szomró-Ujfalu, Sófalva (Dob. vm.); Sárd, Szénaverős (Kük. vm.); Halmosd (Kraszna vm.); Árpástó, Középfalva, Kaczkó, Báb, O.-Bogáta (B.-Szoln. vm.)

Amália, tancsi Földvári Pálné: Sárd, Héjasfalva, Szénaverős, O.-Zsákod (Kük. vm.)

Gergely: Runksor, Guraszáda, Felső-Boj, Petresd, Kimpuri-Szurduk, Sztrettye, Gyertyános, Arany, Kis- és Nagy-Rápol (Huny. vm.) nevű községekben volt birtok után.)

Czímer: Nem ismerjük.

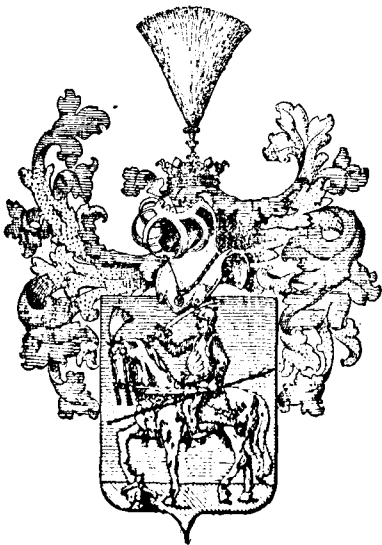
Az 1904. évi 1. füzet 14. lapján 2. hasáb: Vay Mihály († 1783.) a palocsai Horváth Borbála férje nem Boros Katától, hanem gr. Teleki Rózától született.

BCU Cluj / Central University Library Cluj Czímerlevelek.

II.

(Miksa király nagytúr Thury Ferencznek hűségéért és szolgálataiért s különösen a Gyula és Szathmár várai körül a törökök ellen tanúsított vitézségéért megújítja régi nemességét és címert adományoz neki.)

Prága, 1571. június 13.

NOS MAXIMILIANUS secundus, Dei gratia electus Romanorum imperator, semper augustus, ac Germaniae, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sclavoniae, Ramae, Serviae, Gallitiae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque etc. rex; archidux Austriae, dux Burgundiae, Brabantiae, Styriae, Carinthiae, Carniolae, Marchio Moraviae, dux Lucemburgae, ac Superioris et Inferioris Silesiae, Wirtembergae, et Thecae, princeps Sueviae, comes Habs-

purgi, Tyrolis, Ferretis, Kyburgi et Goritiae, landgravius Alsatiæ, marchio sacri Romani imperii supra Anajuni, Burgoviæ, ac Superioris et Inferioris Lusatiæ, dominus marchiae Sclavonicæ, Portus Naonis et Sali-

narum etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit universis, quod cum inter alia praecipua officii nostri imperialis munia, illud nobis potissimum observetur, ut fideles subditos nostros, qui sese nobis in nostri et patriae gratiam variis virtutum ornamentis commendatos praestare student, caesarea ac regia munificentia nostra prosequamur, eorumque nomen, et recte facta ab humana oblivione vindicantes, adeoque immortalitati consecrantes, eo illis vel ad maiora etiam ineunda animum accendamus, libenter, effusaque voluntate laudabili huic maiorum nostrorum consuetudini, sive quia nobis divinitus attributum est, sive quia longo usu compertum est, illa demum regnorum praesidia, quae in animis subditorum larga munificentia principum collocantur insistimus. Cum igitur ob id, tum vero ad humilem nonnolorum fidelium nostrorum supplicationem nostrae propterea factam maiestati, tum vero attentis et consideratis fidelitate, ac fidelium servitiorum meritis, fidelis nostri nobilis *Francisci Thury de Nagythor*, et quae idem sacrae primum regni nostri Hungariae coronae et deinde maiestati nostrae pro locorum et temporum varietate, cum alias, tum vero in arcibus Gyvla et Zathmar contra Thurcas nominis Christiani hostes acerrime exhibuit et impendit, ac juxta possibilitatis suae exigentiam modo quoque exhibet et impendit. Cum igitur ob hoc, tum vero ex gratia et munificentia nostra regia, qua quosque de nobis et reipublica Christiana benemeritos, ac virtutis colendae studiosos antecessorum nostrorum diuorum quondam Hungariae regum exemplo prosequi, eisque certa virtutum suarum monumenta, quae ad maiora quoque praestanda eos incitare possent decrevimus. Eundem *Franciscum Thury*, qui etiam alias pleno

nobilitatis titulo usos fuisse dicitur, cuius dyplomata malo casu a se deperdita asserit, de regiae nostrae potestatis plenitudine et gratia speciali in coetum et numerum verorum atque indubitatorum regni nostri Hungariae nobilium denuo duximus cooptandum, annumerandum et adscribendum. Annuentes et ex certa nostra scientia, animoque deliberato concedentes, ut ipse a modo in posterum, quemadmodum antea futuris semper et perpetuis temporibus, omnibus illis gratis, honoribus privilegiis, libertatibus, iuribus, praerogativis et immunitatibus, quibus caeteri veri regni nostri Hungariae et partium et subiectarum veri nobiles, hactenus quomodolibet de jure vel consuetudine vsi sunt et gausi, utunturque et gaudent, uti, frui et gaudere possit et valeat, haeredesque et posteritates ipsius utriusque sexus universe valeant atque possint. In cuius quidem nostrae erga ipsum exhibitae gratiae et clementiae, ac libertatis testimonium, veraeque nobilitatis signum haec arma sua priora, seu nobilitatis insignia [...] nos in aliqua sui parte adaucta: *scutum* videlicet militare coelestini coloris [...] in extremitate viridi campo habens expressam, supra quem eques sive miles thorace et galea conspicuus, equo insidens phalerato, et femur hasta transfossus, gladium alte vibrare ad pedes vero equi caput Thurcicum amputatum cernitur. Deinde appositam galeam militarem apertam, regia exornatam corona, ex qua fasciculus aristarum ardeae bullis aureis decenter exornatus, in sublimi prominere cernitur. A summitate galeae lacinijs, sive lemniscis, hinc, illinc aureo et coelestino coloribus discriminatis ambas scuti ambages circumfluitantes, ipsumque apposite exornantes, quemadmodum hec omnia in principio seu capite praesentium literarum nostrarum pictoris arte et ingenio clarius et lucidius per omnia depicta esse conspiciuntur, eidem *Francisco Thwry* ipsiusque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis denuo gratiose danda, renovanda et adaugenda duximus et conferenda. Decernentes et ex certa nostra scientia, animoque deliberato concedentes, ut ipse a modo in posterum quemadmodum olim futuris semper temporibus eadem arma seu nobilitatis suae priora insignia more aliorum regni nostri Hungariae nobilium sub iisdem iuribus, praerogativis, indultis, libertatibus et immunitatibus, quibus iisdem vel natura, vel ex consuetudine utuntur et gaudent, ubique in praeliis, certaminibus, hasti udiis, torneamentis, duellis, monomachijs, aliisque omnibus et quibusvis exercitijs militaribus et nobilitarijs, necnon sigillis, velis, cortinis, auleis, annulis, vexillis, clypeis, tentorijs, domibus, generaliter vero in quarumlibet rerum et expeditionum generibus sub merae et syncerae nobilitatis titulo, quo eum ac haeredes ipsius utriusque sexus universos ab omnibus cuiuscunque status, dignitatis, conditionis et praeminentiae homines existant, dici, nominari, haberique et reputari volumus, ferre, gestare illisque uti, frui et gaudere possit et valeat, haeredesque et posteritates ipsius utriusque sexus universae valeant atque possint; imo damus et ex novo concedimus praesentium per vigorem. In cuius rei memoriam, firmitatemque perpetuam praesentes literas nostras secreti sigilli nostri quo ut rex Hungariae utimur, impendentis munimine roboratas, praefato *Francisco Thwry*, ipsiusque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis dandas duximus et concedendas. Datum per manus fidelis nostri nobis dilecti reverendi *Joannis Listhy*, electi episcopi ecclesiae *Wesprimiensis*, locique eiusdem comitis perpetui, consiliiarii et aulae nostrae vicecancellarii, in arce nostra regia *Pragensi*, decima tertia die mensis Junii. Anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo primo, regnorum nostrorum Romani nono, Hungariae ac aliorum octavo, Bohemiae vero vigesimo tertio. Venerabilibus in Christi patribus, domino

Antonio Verancio, archiepiscopo metropolitanae ecclesiae *Strigoniensi*; *Georgio Draskowith*, *Zagrabiensi*; *Paulo Bornemyzza* *Transsylvaniaensi*, *Stephano Radecio* electo *Waradiensi*, *Joanne Monozlay* electo *Quinqueecclesiensi*, praefato *Joanne Listhio* electo *Wespremiensi*, eodem *Paulo Bornemyzza* gubernatore *Nitriensi*, *Joanne* ab *Wylak Wacziensi*, *Gregorio Bornemyzza* electo *Chanadiensi*, *Stephano Feyerkey* electo *Tininiensi*, *Georgio Sywkowyth* *Segniensi* et administratore *Modrusiensi* ecclesiarum episcopis, ecclesias Dei foeliciter gubernantibus; *Colocensi* et *Bachiensi* sedibus canonice vnitjs, archiepiscopali, *Agriensi*, *Jauriensi*, *Boznenzi* item et *Sirmiensi* episcopalibus sedibus vacantibus. Item spectabilibus et magnificis comite *Nicolao de Bathor*, iudice curiae nostrae, praefato *Georgio Draskowyth* et *Francisco Zewnij* (!) de *Frangepanibus Segniae*, *Wegliae*, *Modrusiae* comite, regnorum nostrorum *Dalmatiae*, *Croatiae* et *Sclauoniae* banis, comite *Georgio Zrinio* *tavernicorum*, *Francisco de Tah* agazonum, *Balthasar de Bathyan* dapiferorum, *Joanne Petheo de Gersse* *cubiculariorum*, *Ladislao Bánffy de Alsólyndwa* janitorum nostrorum regalium magistris et *Francisco Thwrzo de Bethlenfalwa* curiae nostrae magistro; comite *Ecchio a Salmis* et *Newbwrgh* comite comitatus *Posoniensis*, caeterisque quam plurimis, regni nostri comitatus tenentibus et honores.

Maximilianus m. p. *Joan(nes) Listhius* e(piscopus) *Wesprimie(sis)* etc. m. p.

Behajtott szélén: Proclamata et publicata per me *Emericum Zenth Maryay* notarium, feria q(ua)рта proxima post festum beati *Emerici* duas anno Domini 1575 in oppido *Miskolcz*, in sede comitatus *Borsod*, egregio *Andrea Baryus de Banffalwa* vice(comi)te eiusdem comitatus existente.

Idem notarius mpr.

Kivül: elmosódott, későbbi kézírás: *Thury Ferencz* nemeslevele.

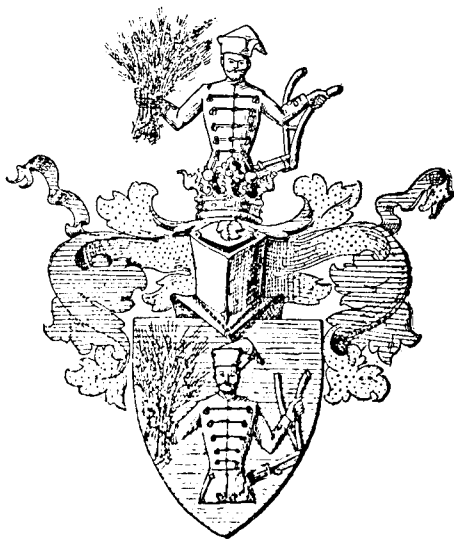
(Eredetije szép festett (88×11.7 cm.) czimerrel, függő pecsét zsinorainak helyével, egy nagyobb vizfolttal és egy kisebb egérrágás nyomával, 64×44.4 cm. nagyságban, nagytűri *Thury Zsigmond* tanárjelölt tulajdonában *Kolozsvárt*.)

Közli: *Kelemen Lajos*.

III.

(*Báthory István szinnye* *Affra Máté* deákot a *Báthory Kristóf* és *Zsigmond* mellett az erdélyi cancellárián végzett hű szolgálataiért addigi helyzetéből kiemeli, nemesíti és czimerrel ajándékozta meg.)

Niepolomice, 1583. február 2.

NOS STEPHANUS
dei gratia Rex
Poloniae, *Magnus Dux Lithvaniae*,
Russiae, *Prussiae*,
Moscoviae, *Samo-*
gitiae, *Kioviae*,
Voloniae, *Podlachiae*,
Livoniae etc. dominus,
princeps *Transsilvaniae* etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis, quod cum principum rerumque gerendorum fasti-

gium tenendum status et dignitas ex eo maxime ampliari elucescereque, vel ipsa experientia teste consueverit, idque ad gloriam et famam eorum ampliari plurimum accedere videatur, ut subditorum suorum obsequijs

meritos digna mente pensatis, unumquemque eorum non solum condignis ac debitis, verum plerumque maioribus etiam ac cumulatioibus gratiarum muneribus, honorumque accessionibus, digna principe liberalitate juxta ipsorum merito condecorant et tenerentur, ac in eos sese perbenignos prebeant, ut ex hoc etiam subditorum animi ad promeranda ea, quibus sese decoratos a regia celsitudine conspiciunt, studiosius et arctius inflammentur. Sane igitur attentis et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis nobilibus *Mathaei literati Affra de Zintie*, quae ipse illustrissimis principibus, domino quondam Christophoro Bathori de Somlío, fratri nostro desideratissimo, et eius filio Sigismundo, nepoti nostro charissimo, waiwodis Transsylvaniae etc. in cancellaria Transsylvaniae exhibuit et impendit; accedente etiam nihilominus humilima intercessione fidelium nostrorum consiliariorum, eundem *Mathaeum literatum Affra* a rusticitatis et ignobilitatis conditione et statu in quo natus est et hactenus perstitit, de speciali nostra gratia et potestatis nostrae regiae plenitudine eximendum ac in coetum et numerum verorum et nativorum regni Transsylvaniae et Hungariae nobilium annumerandum, aggregandum et adscribendum duximus. Decernentes expresse ut idem *Mathaeus Literatus Affra*, heredesque et posteritates ipsius utriusque sexus universi omnibus iisdem privilegiis, libertatibus, indultis, immunitatibus et iuribus, quibus coeteri veri et nati regni Transsylvaniae et Hungariae nobiles de iure vel consuetudine utuntur, fruuntur et gaudent, uti, frui et gaudere valeant atque possint, imo eximimus, annumeramus, aggregamus et adscribimus. In signum autem huiusmodi nobilitatis ipsius haec arma seu nobilitatis insignia *Scutum* videlicet triangulare coelestini coloris in cuius campo dimidius homo, dextra fasciculum aristarum, sinistra vero stivam aratri tenere conspicitur. Supra scutum galea militaris clausa est posita cuius cono diadema regium gemmis et unionibus undique pulcherrime ornati incumbit, ex quo dimidius homo, uti supra ostensum est, prodit; ex cono galeae tenis seu lemniscis coerulei et aurei coloris per utraque (scuti) latera defluentibus; prout haec omnia in capite seu principio praesentium literarum nostrarum suis appropriatis coloribus docta manu et arte pictoris clarius expressa et depicta esse cernuntur, animo deliberato et ex certa scientia liberalitateque nostra dedimus et contulimus; annuentes et concedentes, ut idem *Mathaeus literatus Affra*, heredesque et posteritates ipsius utriusque sexus universi praescripta arma seu nobilitatis insignia more aliorum nobilium armis utentium a modo in posterum ubique in proeliis, hastiludiis, torneamentis, clipeis, duellis, monomachiis ac aliis quibusvis exercitiis nobilitaribus et militaribus, necnon sigillis, annulis, aulaeis, tentoriis, velis, sepulchris, clipeis, domibus, generaliter vero in quarumlibet rerum et expeditionum generibus sub merae et sinceræ nobilitatis titulo ferre et gestare, illisque uti, frui et gaudere possint atque valeant. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam praesentes literas nostras, pendentis et authentici sigilli nostri quo in rebus Transylvanicis utimur roboratas annotate *Mathaeo literato Affra* ipsiusque heredibus et posteritatibus utriusque sexus universis clementer dandas duximus et concedendas. Datum per manus magnifici fidelis nobis sincere dilecti Martini de Berzevice equitis Capitanei Stargardiensis et per Transylvaniam cancellarii nostri; in arce nostra regia Nepolomicensi, secunda die mensis Februarii. Anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo tertio, regni vero nostri septimo.

Stephanus Rex m. p. *Mart. de Berzevice* m. p.
Cancell(arius).

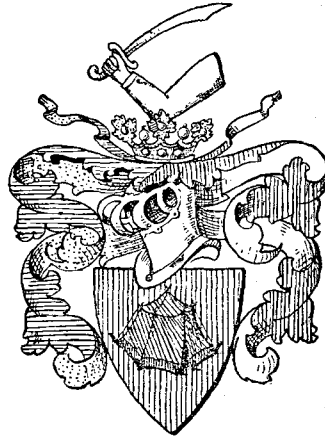
(Eredeti je szegedi Szeocsy László ur birtokában)

Közli: **Koncz József.**

IV.

(Báthory Zsigmond erdélyi fejedelem tordai Erdődi alias Szabó Demeternek s általa feleségének Czimburgi Borbálának, valamint mindkét nemű utódaiknak nemességét és címét ad.)

Gyulafejevárv, 1597. május 3.

NOS SIGISMUNDUS Dei Gratia Transylvaniae, Valachiae, Valachiae-Transalpiniae, et Sacri Romani Imperii princeps, partium regni Hungariae dominus, aurei velleris eques, et Siculorum comes etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes quibus expedit universis, quod nos cum ad nonnullorum fidelium consiliariorum nostrorum singularem intercessionem serenitatis Nostrae propterea factam, tum vero attentis et conside-

ratis fidelitate, et fidelibus servitiis nobilibus *Demetrii Erdődi alias Zabo de Thorda*, quae ipse nobis, et huic regno prolocorum, et temporum varietate fideliter exhibuit, et impendit, ac in futurum quoque exhibitur et impensurus est, eundem *Demetrium Erdődi*, ac per eum *Barbaram Czimburgi* consortem suam ex speciali nostra gratia et potestatis nostrae plenitudine, ex statu et conditione plebea, in qua nati sunt, et hactenus extiterunt eximendum ac in coetum et numerum verorum regni Hungariae, et Transylvaniae nobilium annumerandos, aggregandos, cooptandos et adscribendos duximus, prout annumeramus, aggregamus, cooptamus et adscribimus; decernentes expresse: ut a modo deinceps idem *Demetrius Erdődi ac Barbara Czimburgi*, ipsorumque haeredes et posteritates utriusque sexus universi pro veris et indubitatis nobilibus habeantur et reputentur. In signum autem huiusmodi verae et perfectae nobilitatis ipsorum haec arma seu nobilitatis insignia: *Scutum* videlicet triangulare fulvi coloris in cuius campo tentorium, sive tabernaculum extensum, cuius summa pars viridis, inferior autem rubei coloris visitur. Supra scutum galea aperta est posita, quam contegit diadema regium gemmis et unionibus conspicuum, ex quo dexteram hominis brachium eminere ac manu sua ensem evaginatum sursum porrectum tenere conspicitur a cano ipsius galeae teniae, sive lemnisci variorum colorum hinc inde defluentes oras seu margines ipsius scuti pulcherrime ambiunt et exornant, prout haec omnia in capite seu principio literarum nostrarum docta manu et arte pictoris clarius expressa, et depicta esse cernuntur. Animo deliberato, et ex certa scientia, ac liberalitate nostra praefatis *Demetrio Erdődi et Barbara Czimburgi*, ipsorumque haeredibus et posteritatibus, utriusque sexus universis clementer dedimus, donavimus et contulimus. Annuentes, et concedentes ut ipsi praescripta arma, seu nobilitatis insignia more aliorum verorum et insignitorum nobilium armis utentium ubique, in praeliis, hastiludiis, torneamentis, duellis, monomachiis, ac aliis quibusvis exercitiis militaribus et nobilitaribus, necnon sigillis, vexillis, cortinis, velis, annulis, auleis, clypeis, tentoriis, domibus et sepulchris; generaliter quarumlibet rerum et expeditionum generibus sub merae et perfectae nobilitatis titulo quo eos ab universis, et singulis cuiuscunque status, conditionis, gradus, honoris, ordinis officii, dignitatis, praecminentiae homines existant dici, teneri, nominari, et reputari volumus ferre, et gestare, omnibusque et singulis iis honoribus, gratiis, privilegiis, indultis, libertati-

bus, immunitatibus et praerogativis, quibus caeteri veri, nati nobiles, ac militares homines praedicti regni Hungariae et Transilvaniae, quomodocunque de iure vel consuetudine utuntur, fruuntur, et gaudent, perpetuo uti, frui et gaudere valeant, atque possint. In cuius rei memoriam firmitatemque perpetuam praesentes literas nostras pendentis et authentici sigilli nostri munimine roboratas memoratis *Demetrio Erdödi et Barbarae Czimburghi*, ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis, dandas duximus et concedendas. Datum in civitate Nostra Alba Julia ultima die mensis May, anno Domini Millesimo quingentesimo nonagesimo Septimo.

Sigismundus Princeps m. p.

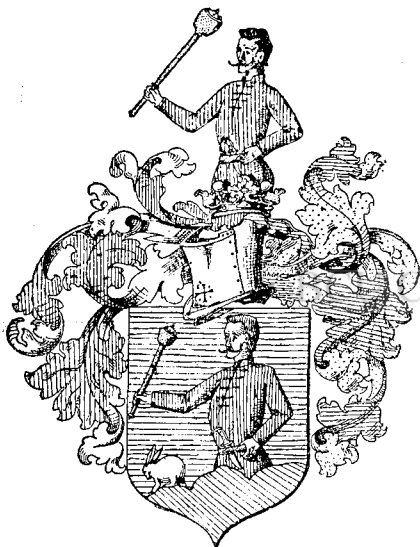
(Másolata a br. Bánffi László másolatgyűjteményében, a kolozsvári ev. ref. kollégium kéziratárában.)

Közli: Köblös Zoltán.

V.

(Mihály vajda peselneki Székely Máthának és általa atyjának czímeres nemeslevelet adományoz.)

Gyulafejevárt, 1600. április 10.)

NOS MICHAEL Valachië-Transalpinæ vajvodâ, sacratissimæ caesareæ regiaeque majestatis consiliarius per Transylvaniam locumtenens et eiusdem cis Transylvaniam partiumque ei subjectarum fines exercitus generalis capitaneus etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit, universis: Quod nos cum ad nonnullorum dominorum consilia-

riorum nostrorum singularem intercessionem nobis propterea factam, tum vero attentis, et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis nobilis *Mathiae Zekely* de Peselnek, familiaris aulae (Nicolai) vojvodae filii nostri charissimi, quae ipse nobis et regno nostro pro locorum et temporum varietate summa cum animi sui promptitudine et alacritate fideliter exhibuit et impendit ac in futurum quoque exhibiturus et impensurus est, huncque *Matthiam Zekely* et per eum *Stephanum Lazlo Zekely* patrem suum ex speciali nostra gratia et potestatis nostri plenitudine ex statu et conditione plebea et ignobili, in qua nati sunt et hactenus existerunt, eximendos et in coetum et numerum verorum regni Hungariae et Transylvaniae nobilium annumerandos, aggregandos, cooptandos et adscribendos duximus, prout annumeramus, aggregamus, cooptamus et ascribimus. Decernentes expresse, ut a modo deinceps idem *Matthias Zekely* et per eum *Stephanus Lazlo Zekely* ipsorumque haeredes et posteritates utriusque sexus universi pro veris et indubitatis nobilibus habeantur et reputentur. In signum autem huiusmodi verae et perfectae nobilitatis eorum haec arma seu nobilitatis insignia: *Scutum* videlicet triangulare coelestini coloris, in cuius ima parte colles aliquot virides enati sunt, ex quibus ab una parte homo dimidius aperto capite, dextra clavam stringens, ab alia vero parte lepus colore suo depictus esse

cernitur. Supra scutum galea militaris clausa est posita, quam contegit corona regia gemmis atque unionibus homo rubeo amictu, aperto capite eminere clavae manu dextra tenere conspicitur. Ex cono autem galeae teniae sive lemnisci variorum colorum hinc inde defluentes utramque scuti partem pulcherrime ambiunt et exornant, prout haec omnia in capite seu principio praesentium litterarum nostrarum docta manu et arte pictoris clarius expressa et depicta esse cernuntur; animo deliberato et ex certa scientia et liberalitate nostra praefato *Matthiae Zekely* et per eum *Stephano Lazlo Zekely* ipsorumque haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis gratiose dedimus, donavimus et contulimus, annuentes et concedentes, ut ipsi praescripta arma seu nobilitatis insignia more aliorum indubitatorum et verorum nobilium ubique in praeliis, hastiludiis, [torneamentis,] duellis, monomachiis [et aliis quibuslibet exercitiis militaribus et nobilitaribus, nec non sigillis, cortinis, velis, aulaeis, vexillis, annulis, domibus, clypeis, tentoriis, sepulcris et generaliter quarumlibet rerum et expeditionum generibus sub merae et sinceræ nobilitatis titulo, quo eos ab universis et] singulis cuiuscunque status, [ordinis, honoris, dignitatis et praeeminentiae homines] existant, dici, teneri, nominari et reputari volumus, ferre et gestare omnibusque et singulis iis honoribus, gratiis, privilegiis, (indultis, libertatibus, immunitatibus et praerogativis,) quibus ceteri veri, (nati et indubitati nobiles) ac militares homines praedictorum regnorum Hungariae et Transylvaniae quomodocunque de iure et consuetudine utuntur, fruuntur et gaudent, perpetuo uti, frui et gaudere valeant atque possint. Pro ampliori nostrae gratiae, [libertatis et] munificentiae [declaratione] erga eosdem [domum] in praefata possessione Peselnek vicinitate Stephani Rakochy libertini ab una ac Simonis primipili partibus ab alia ac in comitatu Albensi Transylvaniae existentē [habitam, ab omni censuum, taxarum et contributionum nostrarum, tam ordinariorum, quam extra] ordinariorum subsidii et lucri camerae nostrae [solutione ac] servitorum quorumlibet plebeorum exhibitione, [supportatione,] hospitumque condensatione, item seminaturas, allodiaturas, agricolationes et alias quaslibet haereditates ipsius Siculicales, ubicunque existentes [habitas, a decimarum, nonarum et capetiarum pensione in perpetuum clementer eximendas et supportandas] duximus, [prout] eximimus et supportamus praesentium per vigorem. [Quo circa nobis generosis, egregiis et nobilibus ac agilibus capitaneis, iudicibus, viceiudicibusque regiis, dicatoribus,] decimatoribus, connumeratibus et exactoribus quarumcunque contributionum dicti comitatus Albensis] belliductoribus aliis, quorum interest seu intererit quoque pro tempore constituendis, praesentes nostras visuris, harum serie committimus et mandamus firmiter, quatenus [vos quoque a modo in posterum praefatum *Matthiam Zekely* et per eum *Stephanum*] *Lazlo Zekely* ipsorumque haeredes et posteritates universas successivas semper temporibus ratione praescriptae domus [ad aliquam censuum, taxarum et contributionum] tam ordinariorum, [quam extraordinariorum, subsidii et lucri camerae nostrae solutionem aut servitorum] quorumlibet plebeorum exhibitionem hospitumque condensationem, decimarum, nonarum et capetiarum pensionem [cogere] et compellere aut eosdem propterea [in personis rebusque et bonis ipsorum quibusvis impedire, turbare, molestare seu quovismodo damnificare] praesumatibus nec sitis ausi modo aliqui, sed eandem domum modo praemis exemptam, supportatam et nobilitatem debeatis et teneamini. Secus non facturi. Praesentibus [perfectis exhibenti restitutis. In cuius rei] memoriam firmitatemque perpetuam

praesentes litteras nostras pendentis et authentici sigilli nostri munimine roboratas memorato *Matthiae Zekely* et per eum *Stephano Lazlo Zekely* patri suo ipsorumque [haeredibus et posteritatibus utriusque sexus universis gratiose] dandas duximus. Datum in civitate nostra

Alba Julia, die decima mensis Aprilis, anno domini millesimo sexcentesimo. *Miháju*, vajvod m. p. (Cyrill betűkkel.)

(Eredet je pecsét nélkül, elrongyolt állapotban, Székely János ny. tanító birtokában Gyergyószárhegyen)

Közli: Dr. Balló István.

Helyreigazítás.

Lapunk 1904. 1-ső számában az I. címerlevélbe (15. l.) sajnálatos tévedések kerültek, melyeket sietünk helyreigazítani.

Az 1-ső hasámban felülről 4. sor: 4 helyett olv. 5.

Az 1-ső hasámban felülről 18. sor: majestati nostre után kimaradt: *factam, tum vero attentis et consideratis fidelitate et fidelibus servitiis eiusdem prenominati Blasii Sarosi, que idem sacre primum regni nostri Hungariae coronae, ac deinde majestati nostre...*

Az 1-ső hasámban alulról 12. sor: nostro helyett olv. *nostris*.

A második hasámban felülről 15. sor: comitatibus helyett olv. *comitibus*.

A 2-ik hasámban alulról 11. sor: officiales helyett olv. *officiales*.

A 2-ik hasámban alulról 10. sor: Praesotibus helyett olv. *Praesentibus*.

Rövidítések magyarázata.

K. = Kővári László: Erdély nevezetesebb családjai
 N. I. = Nagy Iván: Magyarország csa. ádjai.
 B. = Bőjthe Ödön: Hunyadv. nemes családjai.
 Pál I. = Pálmay József Udvarhely vm. nemes családjai.
 Pál II. = " " Háromszék vm. nemes családjai.
 K. S. = Kőszegi Sándor: Nemes családok Pestvármegyében.
 K. J. = Dr. Karácsonyi János: Békésvárm. története III. k. (Birtokos és nemes cs. tört.)
 L. M. = Lendvai Miklós: Temes várm. nemes családai, 3. k.
 V. S. = Kövendi Veress Sándor: Torda és családai.
 Pusc. = J. Cav. Puscariu: La Famillele Nobile Române
 M. N. Zs. = Magyar nemzeti zsebkönyv
 Tb. d. g. H. = Taschenbuch der gräflichen Häuser (Gotha-Almanach)
 Tb. d. fr. H. = Taschenbuch der freiherrlichen Häuser (Gotha-Almanach)
 Tb. d. adl. H. = Taschenbuch der adeligen Häuser (Gotha-Almanach)
 K. A. = Kämmerer-Almanach 1903.
 Kn. = Kneschke deutsches Adels-Lexikon
 Z. N. = Zedlitz-Neukirch preussisches Adels-Lexicon.
 M. M. = Megerle v. Mühlfeld österr. Adels-Lexicon.
 Sch. = Schönfeld: Adels-Schematismus 1824. 1825.
 T. = Turul, a magy. herald. és geneal. társaság közlönye.
 U. N. I. (új Nagy Iván) = Dr. Komáromi András és Petkó Béla „Nagy Iván“ család-történeti értesítő (3 évfolyam; megszünt).
 K. B. = baczkamadarasi Kiss Bálint: Az Árpádok királyi vére.
 W. = Dr. Wertner Mór: A magyar nemzetségek.
 W. G. S. = " " Genealogische Studien.
 W. P. = " " König Peter v. Ungarn u. s. Familie.
 W. U. = " " Hist.-Geneal. Unrichtigkeiten.
 Kn. d. G. H. = Kneschke Grafen-Häuser der Gegenwart.
 Hild. = Hildebrandt der Kärtner Adel.
 Kreh. = Krehel: europäisches genealog. Handbuch. 1786.
 Hüb. = Hübner: genealog. Tabellen. 1725—1733.
 S. ung. A. = I. Siebmacher's grosses u. allgemeines Wappenbuch. der Adel v. Ungarn.

S. sbbg. A. = ugyanaz, der Adel v. Siebenbürgen.
 M. = Meding: Nachrichten von adelichen Wappen.
 Kk. = Dr. Illésy János és Petkó Béla: A királyi könyvek.
 Skk. = Dr. Wass Miklós: A kir. könyvek székely oklevelei.
 Sz. Okt. = Szabó Károly (Dr. Szádeczky Lajos) Székely oklevéltár.
 T. J. = Dr. Temesváry János: Örmény családok.
 M. J. = apszai dr. Mihály János: Máramarosi Diplomák a XIV. és XV. századból.
 Orsz. = országos.
 lt. = levéltár.
 Gy. k. = Gyulafejérvári káptalan.
 k. c. = kolozsmonostori convent.
 Lib. Reg. = Liber Regius.
 E. f. = Erdélyi főkormányzók.
 Transsylv. = Transsylvaniae.
 cs. = család.
 sz. = született.
 egybk. = egybekeltek.
 † = meghalt.

Jegy. = Jegyzetek.

A cs. és kir. főkamrási hivatalból gyűjtött adatok.
 Családi levéltárakból gyűjtött adatok.
 Címer gyűjtemény.
 Címer pecsét gyűjtemény.
 Genealogiai kézirat a XVIII. századból.
 Genealogiai kézirat a XIX. századból.
 Genealogisches Reichs- u. Staats-Handbuch 1781.
 Grützner, Standes-Erhebungen u. Gnaden-Acte.
 Gyulai Rudolf: Komárom vármegye és város történetéhez.
 Halotti jelentések gyűjteménye
 Hodor: K. Szolnok-Doboka várm. monogr.
 Jancsó Benedek: Arad vm. és Arad sz. kir. város monograp. (4. kötet.)
 Kolozsvm. levéltárából gyűjtött adatok.
 Gr. Lázár Miklós: Erdély főispánjai (1540—1711).
 Nagy Sándor: Háromszék önvédelmi harca.
 Oklevelek gyűjteménye eredetiben és másolatban.
 Szilágy várm. monographiája. (Eddig 4 kötet.)
 Szolnok-Doboka várm. monogr. (Eddig 5 kötet.)
 Tagányi Károly jegyzéke az orsz. levéltárban található nemesi okleveleknek.
 Történelmi Tár. (Magy. Tört. társ. kiadv.)
 Dr. Vajda E.: A vargasi Daniel család.
 Verestői György: Halotti predkációk.

TARTALOM.

Dr. Endes Miklós: Az úri hatóság fejlődése Magyarországon 1848-ig. — Gyulai Rikárd: A esik-taploczai Lázár család. — Sebestyén József: Adatok a szőlőskői Szőlőssai család történetéhez. — Gyulai Rikárd: Ósfák XXX. losádi br. Györffi Sámuel leszármazása. — XXXI. losonezi br. Bánffy János leszármazása. — Címerlevelek: II. nagytúri Thury Ferencz. III. színnyei Affra Máthé. IV. tordai Erdődi alias Szabó Demeter. — V. peselneki Székely Máthé. — Helyreigazítás. — Rövidítések magyarázata.

Szabadalmi szám 16794.

BECK KÁROLY

szabadalmazott ablakszellőztető-készülék készítő. Budapest, VIII., József-u. 28. sz.

Az egészség a fő, melyet kellő szellőztetés által érhetünk el!

Beck Károly-féle újonnan feltalált és szabadalmazott **ABLAKSZELLŐZTETŐ-KÉSZÜLÉKE** magyar gyártmány, mely most már fölülmulja az összes külföldi és mostanáig alkalmazott szellőzőket úgy czélszerűségben, jóságban, mint olcsóságukban. Minden ablakra alkalmazhatók. Egészségügyi szempontból 45° nyílás által légvonat kizárva. Számatalan elismerő-level van kezeimben, mely a t. közönség meglegedését nyilváníja.

Ablakszellőzők 7 kor. 60 fill.-től feljebb. Költségvetések ingyen és bérmentve. Mérték vétele végett sziveskedjék hozzám fordulni.

Ablakszellőztető-készülékeim használatban vannak a hővetkező nevezetesebb helyeken: Budapest, Nemzeti Kaszinó, Kossuth Lajos-utca. — Kereskedelmi Miniszterium, Budán. — Ref. főgymn. Deák-tér. — Magyar kir. Ludovika. — Kispesti állami elemi iskolában, több kórházak és iskolákban a fővárosban és vidéken kitűnőnek bizonyult.

Tisztelettel: **BECK KÁROLY**, szab. ablakszellőztető-készülék készítő és lakatos.

Mindennemü épület- és műlakatos munkát készítek a legjobb kivitelben. Megrendelések úgy Budapesten, mint vidékre gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Több mint 3000 darab van használatban.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Nélkülözhetetlen!**FŐFÁJÁS és MIGRAIN**

ellen

biztos és ártalmatlan

a

M E N T A**ILLATGYAPOT,**

mely az orrlyukba tömve az orron keresztül törté-
nendő lélekzés után a leghevesebb főfájást és idült
migrain főfájást gyorsan megszünteti.

A m. kir. egyetem által hivatalosan vizsgálva ártal-
matlannak találtatott, szaktekintélyek által legmele-
gebben ajánltatik. Törvényileg védve.

Egy doboz ára 50 fillér.

Szétküldési raktár:

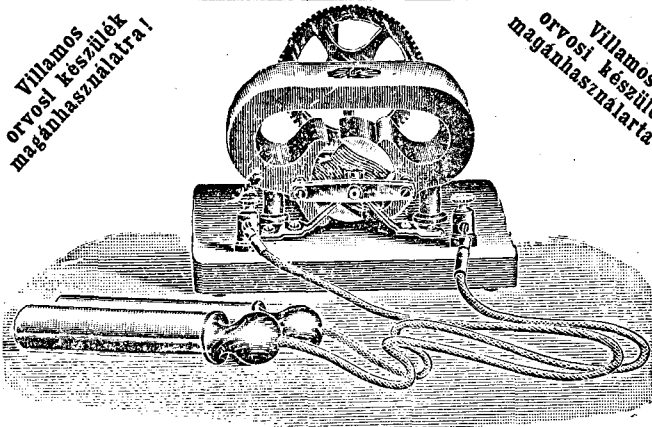
Vogler József

drog. assist.

Budapest, VIII., Flor-utca 4. sz.

12 doboz megrendelésénél és a pénz elő-
zetes beküldése mellett bérmentve küldöm.

Villamos
orvosi készülék
magánhasználatra!

Villamos
orvosi készülék
magánhasználatra!

Villamosság az élet !!

Az élet megújítása és meghosszabbítása az eredeti amerikai »ELEKTROPHOR-ral.

A szenvedő, gyengélkedő és gyenge szervezeti emberiség figyelmét felhívom arra, hogy ezt a villamos készüléket használja, mert az **Elektrophor erősíti az idegeket, megújítja a vérünket, élesíti az eszünket és érzékeinket,** a működését biztosítja és megóv bennünket minden betegségtől.

BOURG dr. tanár, a párisi egyetem orvosi fakultásának tagja, az »Elektrophor-ról a következőképp nyilatkozott: »Nemcsak közsényt, reumát, görcsöket, idegességet és asthmát gyógyítottak vagy legalább is enyhítettek ezer meg ezer olyan esetben Elektrophorral, a melyben az orvosok tudományra csődöt mondtak, hanem idegbetegségek, fejfájás, kólika, fülzugás, álmatlanság, hipochondrikus állapotban levőknél, de különösen székrekedésben és aranyérben szenvedők baja ellen alkalmazva, egynehány nap múlva, de sok esetben néhány óra múlva is csodálatos enyhülést észleltek. Fájdalmas női betegségekben szenvedők majdnem biztos enyhülést és gyógyulást nyerne. Aldott állapotban levő nők sikerrel alkalmazhatják. **NEM ROMLIK! ÖRÖKKÉ ELTART!**

Egy teljes kis készülék ára 10 K. || Egy teljes nagy készülék ára 20 K.
Gyenge szervezeteik részére. || Idült betegségek gyógyítására.

A pénz előleges beküldése vagy utánvét mellett szállítja az »Elektrophor Co. Limit« európai vezérképviselője:

AUFFENBERG JÓZSEF
Budapest, VII., Huszár-u. 6.

Dupla villanydelejes
kereszt vagy csillag.

D. R. G. M. 88503. sz.

Gyógyít és felüdit jótállás mellett: **köszvény, reuma, asthma (nehéz lélegzés), álmatlanság, fülzugás, nehéz hallás, epilepszia (eskór), idegesség, étvagytalanság, sápkor, f-gfájás, migrén, tehetetlenség, influenza, valamint minden idegbetegséget.** Azon beteg, aki 88503. sz. készülékem által legfeljebb 45 nap alatt meg nem gyógyul, azonnal visszakapja a pénzt. Ahol már semmisen használt, ott kérem az én készülékemet megkísérelni; megvagyok győződve biztos hatásáról. **A nagy készülék ára 6 K.** idült betegeknek alkalmazandó. **A kis készülék ára 4 K.** könnyebb betegeknek alkalmazandó. A központi elárusítóhely szétküld utánvételt vagy előleges fizetéssel a bel- és külföld részére:

Scheffer D. Sándor
Budapest, VIII., Bezerédy-u. 3.

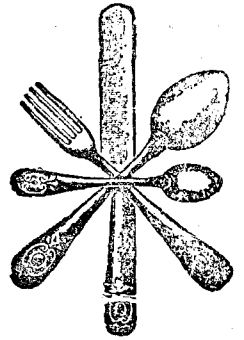
Üvegedzési és
festészeti műintézet

Hagenauer Frigyes Károly

BUDAPEST, VIII.
Vig-utca 14. szám.

Legjobb referenciák az eddig
elszállított munkálatokról.

Egy háztartási mérleg ingyen.

Mesésen olcsó árak mellett küldöm szételhalmozott raktáromból világhírű s kiválóságukért általánosan kedvelt

mexikói ezüst áruimat

és pedig: 6 drb mexikói ezüst asztali kést, 6 darab mexikói ezüst evővillát, 6 darab mexikói ezüst evőkanalat, 12 drb mexikói ezüst kávéskanalat, 6 drb kiváló desszertkést, 6 drb kiváló desszertvillát, 1 drb mexikói ezüst levesmerítő kanalat, 1 drb mexikói ezüst tejmerítő, 2 drb elegáns szalon asztali gyertyatartót.

46 drb összesen csak 6 fnt 50 kr.

Minden megrendelő ezenkívül jutalomképen egy szavatosság mellett pontosan működő 12 és fél kiló hordképességű háztartási mérleget kap teljesen díjtalanul. A mexikói ezüst egy teljesen fehér fém (belül is), melynek tartósságáért és kiváló minőségéért **25 évi jótállást** vállalok. Szétküldés a pénz előleges megküldése esetén vagy utánvételt törénik, — az európai raktárból: —

SCHEFFER D. SÁNDOR
Budapest,
VIII., Bezerédy-utca 3. sz.

BIACH J. OSZKÁR
FOGMŰTERME

VII., CSÖMÖRI-ÚT 25. SZ., II. EM.

— TALÁLHATÓ REGGEL 8-TÓL ESTE 6 ÓRÁIG —
VASÁR- ÉS ÜNNEPNAPON IS.

T. CZ.

Van szerencsém becses tudomására hozni, hogy készítek fogakat és fogsorokat, arany, celluloid és kautschuk szájpaddal, azonkívül teljesen szájpaddalás nélkül fogonkint 2 korona árban és feljebb.

Kivánatra házhoz és vidékre is megyek. — 5 évi jótállás. — Részletfizetésre is. Szives pártfogást kér **BIACH J. OSZKÁR.**